

J. L. Nørgaard:

Betragtning over
Undervisning og Uddannelse
paa

Kadetskolen og Officerskolen.
(3 Ektepl.).

24. 3. 1931.

Discussion 24. 3. og 31. 3.

Indlæg:

Kommandør V. J. A. Hartung (24. 3.),
Kommandør G. Hansen,
Kommandørkaptein F. H. Trap og
Orloyskaptein A. V. Vedel, samt
et Indlæg uden Forfatternavn

Original

Foredrag i Søløjtnantselskabet
den 28. Marts 1931.

Original

Naar jeg i Aften drister mig til her i Selskabet at fremkomme med nogle Betragtninger over Uddannelsen paa Kadetskolen og Officersskolen, nærmere betegnet Officersskolens Afdeling for Søofficerer, saa sker det kun efter mange Overvejelser og Betænkkeligheder.

Jeg var paa Forhaand klar over, at Emnet var stort og vanskeligt, og under Udarbejdelsen af Foredraget, er jeg blevet endnu mere klar over det.

Jeg har gennem lang Tid drøftet Emnet, i sin Helhed eller Detaillier deraf, med mange forskellige og er efterhaanden kommen til det Resultat, at der er omtrent lige saa mange forskellige Meninger paa dette Punkt, som der er Søofficerer, selv om naturligvis de forskellige Meninger paa visse Omraader falder sammen.

Emnet er imidlertid, saa vidt jeg kan se, aktuelt. Det ligesom ligger i Luften, at Problemet i den nærmeste Fremtid bør tages op til Overvejelse og Undersøgelse. Det har den Fordel, fremfor saa mange andre Foredrags- og Diskussionsemner, her i Selskabet, at vi alle har et vist Førstehaandskendskab til det, for saa vidt som vi jo alle har gaaet i hvert Fald Kadetskolen igennem, de fleste ogsaa Officersskolen, og endelig har vi jo alle et vist Kendskab til Skolernes nuværende Standpunkt gennem de unge Officerer, der gaar ud fra dem.

Føjer man hertil den almindelige Interesse, Skole- og Uddannelsesspørgsmaal næsten altid kan glæde sig ved, skulde der efter mit Skøn være Grundlag for en frugtbar Drøftelse i Søløjtnantselskabet. Og en frugtbar Drøftelse her kan jo i Følge Forholdenes Natur næppe undgaa at sætte praktiske Spor.

I Betragtning af hvad jeg allerede har sagt om de mange forskellige Meninger, nærer jeg ingen Forhaabninger om, at det skulde lykkes mig at fremføre Synspunkter,

som kan vente almindelig Tilslutning.

Meninger af ^{den} her omtalte Art er jo desuden som oftest saa stærkt prægede af personlig Opfattelse og Følelse, at en almindelig Norm vist overhovedet ikke gives.

x Jeg vil være godt tilfreds, hvis mit Foredrag kan bevirke, at de forskellige Synspunkter fremsættes ^{drages} til nærmere Undersøgelse, og hvis en Drøftelse her kan føre til, at hele Sagen, hurtigere end det maaske ellers vilde være Tilfældet, tages op til en rationel Undersøgelse fra Bunden af, og paa den ny Basis.

Allerede ved det jeg nu har sagt, har jeg jo indirekte taget det Standpunkt, at jeg anser det for ønskeligt at faa en saadan Undersøgelse i Stand, for ikke at sige nødvendigt.

Forinden jeg gaar over til nærmere Begrundelse heraf, en Begrundelse som jo i Følge Sagens Natur nærmest maa forme sig som en Kritik paa flere Punkter, vil jeg gerne nærmere uddybe og præcisere nogle af de Bevæggrunde, som har faaet mig til at holde dette Foredrag.

Foredragets Ramme nøder mig til at fremsætte dem uden ret mange Kommentarer, og det maa saa overlades til en eventuel Diskussion at bekræfte eller afkræfte dem.

Naar Marinens Stilling er saa fortvivlet, som den jo er i Øjeblikket, saa er der sikkert ingen der vil benægte, at en stor Del af den direkte Aarsag hertil er at søge i de sidste 15 - 20 Aars internationale og nationale Udvikling, strategisk, politisk, økonomisk og kulturelt.

Verdenskrigens uheldige Indflydelse ligger jo klart for alle i saa Henseende, noget mindre klart, men formentlig dog tydeligt nok, ligger den mere specielt nationale Udvikling med Samfundets Demokratisering og dets Bibringelse af, jeg fristes til at sige en Pseudokultur, som hvad Forsvarsspørgsmaalet angaar, giver sig Udslag i manglende Forsvarsvilje hos en betydelig Del af Befolkningen og en almindelig Mangel paa Forstaaelse af og Interesse for Forsvaret i det hele taget.

Spørgsmaalet er da nu, om man, saaledes som der ofte er Tilbøjelighed til, kan staa sig til Taals hermed? Om der ikke er Grund til at foretage en rationel Undersøgelse af, om nu ogsaa Aarsag og Virkning saaledes uden videre lader sig klart udskille fra hinanden.

Kan Forsvaret, i dette Tilfælde Marinen, stille sig op og sige Hus forbi og overlade Ansvaret til Udviklingen og Befolkningen - hvilket altsaa vil sige den øvrige Del af Befolkningen.

Et saadant Spørgsmaal vil og maa før eller senere blive rejst, naar Situationen har udviklet sig, som den har for Marinen i Øjeblikket, i hvert Fald af dem hvis Interesse for Sagen er dyb og redelig.

Der er saa vidt jeg kan se Tegn i Sol og Maane paa, at Spørgsmaalet er ved at trænge sig frem, og at en afventende Politik, der dels grunder sig paa Haab om bedre Tider og dels præges af nogen Tilbøjelighed til at stikke Hovedet i Busken, ikke længere lader sig praktisere. Det er muligt at Opgavens Løsning overstiger Marinens Kræfter, at Forsvaret og dermed formentlig Nationen, af Udviklingen er dømt til Undergang.

Jeg har ret ofte hørt dette fremført, men personlig tror jeg nu ikke det er Tilfældet. Skulde det alligevel være saa, bør Marinen i hvert Fald benytte sig af Krigsmagtens almindelige Privilegium paa at ~~dokampente~~, og dette skulde i saa Fald nødvendig ske i en kraftesløs og derfor udsigtsløs Defensiv, men hellere i et sammenbidt og beslutsomt "Ran an den Feind".

Indledningen hertil maa nødvendigvis blive en Undersøgelse af Marinens hele Stilling, om den i moralsk, uddannelsesmæssig, organisatorisk og teknisk Henseende staar paa en saadan Højde, at den derigennem uvilkaarlig maa indgyde Befolkningen Tillid og Respekt. Om den paa sociale, videnskabelige, tekniske og andre Omraader har fulgt og forstaaet den Udvikling, der overalt har fundet Sted i den sidste Snest Aar, og om den uden Vaklen og med klar og overlegent Omdømme har taget de fulde Konsekvenser deraf og det fulde Ansvar derfor.

Hvis Marinen ikke med fuld Overbevisning kan svare "Ja" hertil, forekommer det mig, at man vel kan beklage ydre Aarsager til det nuværende Forfald, men ikke har nogen Ret til at bebrejde og i hvert Fald ikke kan vente, at Bebrejdelsen skal faa nogen som helst Virkning.

Jeg har hidtil sagt Marinen, men hvad er da Marinen? Marinen er efter min Mening, - og jeg tror denne Mening i hvert Fald er i god Overensstemmelse med den almindelige Opfattelse i Befolkningen - i første Række Søofficererne som Helhed, eller som Korps. De faar Hovedparten af Æren, naar det gaar godt, og maa, enten de vil eller ej, tage Hovedparten af Ansvaret, naar det gaar daarligt.

Det gælder, for at citere en af Marinens Store, at "vil vi have det søde, maa vi tage det sure med".

Der kan falde mere af til en og mindre til en

anden, men vi er alle i samme Baad, og det er ørkesløst at fortabe sig i Drøftelser om, hvormeget der tilkommer hver enkelt. For mig staar det saaledes, at Søofficererne i saa Henseende praktisk talt er, og skal være, identiske med Marinen, hvis de ellers er deres Opgave voksen.

Det ligger derfor efter mit Skøn lige for at starte en Undersøgelse af de nævnte Forhold med en Undersøgelse af Søofficersuddannelsen.

Saaledes som jeg har sat mig Opgaven vil det, som alt nævnt, ikke kunne undgaas, at jeg kommer til at omtale forskellige Forhold i Form af en Kritik.

Hvis det ikke var Tilfældet, var der jo overhovedet ingen Grund til at fremkomme med Betragtninger, saa var der simpelthen intet at drøfte.

Jeg vil imidlertid gerne paa Forhaand tilstrækkeligt understrege, at det har ligget mig fjernt, at rette denne Kritik mod Enkeltmand.

I et Tilfælde som dette, anser jeg det nemlig ikke alene for formaalsløst, men tilmed i høj Grad uheldigt, om der indføres et saadant personligt Moment, fordi Drøftelsen da uvægerligt vil blive ført ind i en Blindgyde. Her som næsten overalt vil det jo desuden være vanskeligt, for ikke at sige nærmest umuligt, at adskille Aarsag og Virkning, det vil sige i hvilken Grad den enkelte har paavirket eller været i Stand til at paavirke Udviklingen, eller om hans Opfattelse og Handling netop er ham paatvunget af denne.

Jeg har med Vilje gjort denne Indledning noget lang, men har anset det for nødvendigt for at gøre, hvad jeg anser for muligt for at opnaa det, jeg har kaldt en Realitetsdrøftelse af mine følgende Betragtninger over Uddannelsen.

En detailleret Gennemgang af Skoleplaner, Pensa, Eksamensopgaver o. l. fra tidligere Tid og nu tror jeg ikke vil lønne sig, omend det vel nok kunde give en god Dokumentation. Jeg vil i Stedet foretrække at ^{simpelthen at} give Udtryk for de Indtryk, der i de senere Aar har fæstnet sig hos mig dels gennem almindelige Erfaringer og dels gennem mine særlige Erfaringer som Lærer paa de to Skoler og som Næstkommanderende i Kadetskibet i Fjor.

Det der først falder i Øjnene, naar man nu har med Kadetter at gøre, særlig om Bord i Kadetskibet, er den Ændring, der er sket i Kadetternes indbyrdes Forhold, d.v.s. mellem ældre og yngre.

Denne Ændring som principielt betragtet maa forekomme at være et stort Skridt i den rigtige Retning, er jo desværre paatvunget udefra, og deri kan man vel finde en naturlig Forklaring paa, at man - i hvert Fald efter mit Skøn - er gaaet for vidt igen.

Dette at man om Bord faktisk har frataget de ældre Kadetter enhver Myndighed overfor de yngre udenfor den egentlige Tjeneste, forekommer mig at øve en uheldig Indflydelse paa Aanden og Diciplinen i Korpset. Paa Skolen spiller det jo kun en forholdsvis underordnet Rolle.

Jeg kan ikke nægte mig selv at fortælle en lille ~~lille~~ ^u ~~st~~ ^{re} ~~ende~~ Oplevelse ^{fra} paa Togtet i Fjor.

Man havde gennem nogen Tid moret sig med at spille paa Gramofon i Kadetmessen, det meste af Middagsstunden, hvilket for adskillige og ikke mindst for Næstkommanderende, der jo har Lukaf lige for Gangen, var en væsentlig Hindring for at nyde Middagssøvnen.

Nu hører der jo altid en vis Energi til at efterspore Fredsforstyrere i Middagsstunden og desuden forbyder man jo nutildags ikke gerne en passende diskret Underholdning i Fritiden.

En Dag, da Gramofonspilleren imidlertid var særlig energisk, tørnede jeg ud og fandt ham i Kadetmessen. Det viste sig at være en Aspirant, der, øjensynligt ikke som Aspiranter i tidligere Tid, trængte til Søvn. Han fik en blid Anmodning om at forlægges sine musikalske Øvelser til en mere passende Tid og et mere passende Sted, noget der syntes ham temmeligt uforstaaeligt.

Jeg spurgte ved en senere Lejlighed en af Klasse A, hvorledes det kunde gaa til, at saadan noget taaltes, og fik til Svar, at det ~~var~~ var A'erne ganske ude af Stand til at forbyde. Jeg kunde ikke lade være at tænke paa, hvorledes det vilde være gaaet mig, hvis jeg som Aspirant havde været lige saa musiktørstende og havde ^x haft en lignende Opfattelse af, hvad der passede sig for en Aspirant. ~~Det til en Aspirant normalt knyttede Adjektiv skal jeg udelade.~~

Det er jo vist nok saaledes, at der er givet meget bestemte Direktiver for Kadetternes indbyrdes Forhold, ^a særligt om Bord, og sikkert med Uddannelsens Tarv for Øje. Det er jo imidlertid ikke helt usandsynligt, at disse Direktiver, under de Forhold hvorunder de blev til, er gaaet videre end heldigt, og saa maa der vel være gaaet saa lang Tid nu, at man igen kan begynde at samle ind paa de Tøjler, der ved en ulykkelig Tildragelse, blev slaaet Skoleledelsen og til Dels Marineledelsen af Hænde.

Hvis det var muligt at skille Kadetternes indbyrdes private og tjenstlige Forhold om Bord ud fra hinanden, kunde det jo være ligegyldigt, men det var mit bestemte Indtryk, at de ældre Kadetters Ledelse af Tjensten led under Mangel paa Myndighed og at Kadetdisciplinen som Helhed har taget Skade ved det.

Et andet Forhold som var Genstand for mange Drøftelser om Bord var Afvejelsen af Hensynet til Skibstjenesten paa den ene og til den rent skolemæssige Uddannelse

paa den anden Side.

Det forekommer mig, at man allerede under min Kadetuddannelse lagde for megen Vægt paa ren Skoleuddannelse om Bord, men saa vidt jeg kan se, er der sket en yderligere Forrykkelse i samme Retning.

Hvis ikke min Erindring slaar fejl, saa var det dog relativt sjældent, at den vagthavende Kadet af Klasse A ikke var paa Vagten, og det var ikke ualmindeligt, at ogsaa andre Kadetter af Vagtskvarteret, særlig B'erne, blev paa Vagten under Skoleøvelserne. I Fjor var det nærmest Reglen, at alle undtagen A'erne, og hyppigt ogsaa disse, forlod Vagten under Skoleøvelser.

Nu er det naturligvis muligt, at denne min Opfattelse for en Del præges af min Stilling som Næstkommanderende, der jo normalt bør være i en vis Modsætning til Skoleuddannelsen, men Skoleofficererne stod i hvert Fald aldeles ikke samlede med den modsatte Opfattelse.

Min praktiske Erfaring med de unge Officerer gaar imidlertid i samme Retning og gaar ud paa, at de ikke mere er tilstrækkeligt opdraget til Sans for Betydningen af Skibstjenestens Kontinuitet og Detailler og for orlogsmæssig Skibsorden.

Særlig uheldig i saa Henseende forekommer mig Kvartersordningen, idet de yngre med korte Mellemlum skiftes fra en Kvarterchef til en anden.

Kvartercheferne lærer derfor ikke deres Kvarterer at kende, og kan ikke organisere Tjenesten. Ordningen er jo desuden saa vidt jeg kan se, stik imod det almindelige Grundprincip for Rullereglementet, at samme Befalingsmand, hvor gørligt, skal have samme Underordnede. Som et Bevis for Stillingen nu i Modsætning til tidligere kan jeg eksempelvis anføre, at der selv ved Slutningen af Togtet næppe var nogen af Kadetterne eller Aspiranterne, der kunde Timeskemaet udenad.

Jeg ved, at det i hvert Fald af en Del Skolemenne-
sker, anses for uheldigt, at Kadetuddannelsen nu skal
forlægges til et større Kadetskib. Under Hensyn til
hvad jeg her har sagt, vil jeg snarere anse det for en
Fordel.

Hertil kommer at Kadetterne om Bord i "NIELS IUEL"
dog stifter Bekendtskab, om ikke med moderne, saamed
nyere Materiel af den paagældende Slags i Stedet, og ikke
faar det Indtryk, at de Musæumsgenstande der fandtes i
"HEJMDAL" var Søkrigsmateriel, som kan anvendes nu til
Dags. Hvorledes skal man i et Skib som "HEJMDAL" kunne
opdrage Kadetter til blot den ringeste Forstaaelse af
moderne Søkrigsmateriels Betydning og Anvendelse.

Der kan vist ikke være nogen Tvivl om, at man,
saavel ved Uddannelsen om Bord som ved Uddannelsen i
Land - som jeg senere skal komme til - i videst mulig
Udstrækning bliver nødt til at koncentrere sig om det
væsentlige med mere hensynsløs Tilsidesættelse - even-
tuelt fuldstændig Udeladelse - af det mindre væsentlige.

Og som det væsentlige ved Uddannelsen om Bord anser
jeg en saa nøje Indlevelse som muligt i Tjenesten om
Bord under fuldt normale Forhold i vedkommende Skib,
samt Undervisning i først og fremmest - muligvis udeluk-
kende - dette Skibs Materiel, dets Konstruktion og
Behandling.

Jeg ser vel det ønskelige i at drage ogsaa andet
ind i Undervisningen om Bord, men man kommer sikkert ikke
væk fra, at Koncentrationen om enkelte Ting giver bedre
Udbytte end Spredning over et stort Omraade.

Et enkelt Punkt endnu kunde jeg have Lyst at
fremdrage som Eksempel for saa vidt som det berører et
pricipielt Synspunkt.

Der anvendtes i Fjor umaadelig megen Tid til Kadet-
ternes Uddannelse i Sejlbaadene. Dette staar sikkert i

nøjeste Forbindelse med den Betydning, der vistnok mest ifølge Tradition tillægges Begrebet Sømandsskaber.

En tidligere Diskussion her i Selskabet har jo vist, at der stadig staar en Slags mystisk Glans om dette Begreb, uden at man nogen Sinde har faaet nærmere defineret, hvad det egentlig betyder.

I gamle Dage betød det vist nærmest Kendskab til og Evne til at behandle Sejlskibe efter alle Kunstens Regler. Men hvor er, ud over det rent historiske, Forbindelsen mellem den Tids Sømandskab og det, der nu udkræves for at blive en dygtig Søofficer, særlig i den danske Marine, der næppe nogensinde vil komme til at kæmpe udenfor danske Farvande. Hvis man ved Sømandskab forstaar indgaaende Kendskab til alt hvad der vedrører Tjenesten som Søofficer, af hvad Art nævnes kan, og Evne til at udnytte denne Kendskab praktisk, saa er alt jo i Orden.

Men man sætter uvilkaarligt - og sikkert rigtigt - Sømandskab i Forbindelse med noget med Sejl. Jeg skal gerne indrømme, at det er morsomt at sejle Lyst- eller Kapsejlsads med Sejlbaade, men jeg kan ikke se rettere end at begge Deles Betydning for Søofficersuddannelsen er minimal. Sejlbaadsuddannelsen er efter min Mening en uhyre KEX Luksus set fra et nøgternt Uddannelsesstandpunkt, og jeg tror det vilde være heldigt om de to Sejlbaade forsvandt sammen med "HEJMDAL", og om Kadetternes Fartøjsuddannelse kom til at foregaa i Fartøjer af den Art, de senere faar at gøre med, og som de nu kun har minimalt Kendskab til, hvad enten de ~~ma~~ ros eller sejles.

Der er adskillige andre Detailler, det kunde være interessant at undersøge ud fra lignende Synspunkter, men Tiden tillader det ikke og jeg tror desuden, at det, der allerede er sagt tilstrækkeligt klart angiver Tendensen.

Hvad Skolen i Land angaar, saa vil jeg forsøge at foretage en lignende summarisk Gennemgang af Studiets og Undervisningens Art og Omfang og disse Faktoreres Indflydelse paa den naar alt kommer til alt, vistnok vigtigste Faktor i Uddannelsen nemlig Opdragelsen.

Studieformen har fra jeg i 1910 kom ind paa Skolen og til Dato ikke været underkastet saa væsentlige Forandringer, at der er Grund til at komme nærmere ind derpaa. Der er indført nogle Smaaændringer, men Principet, er det vi alle kender, nemlig Lektielæsning paa Salene. Tilmed bor nu alle Kadetter paa Skolen, medens den Gang de to ældste Klasser boede hjemme.

Vi er jo alle saa indlevede med denne Lektielæsningsmetode, at den ved en overfladisk Betragtning synes at være det eneste naturlige, men jeg vil dog bede Dem en Gang prøve at tænke den nærmere igennem.

Henved en halv Snes unge Mænd paa 20 Aar klumpes sammen til Lektielæsning, i et Klasseværelse af den Størrelse, hvori disse forefindes paa Kadetskolen.

Saaledes forlanger man voksne unge Mennesker skal læse til deres Embedseksamen.

Det kræver en Koncentrationsevne som kun de allerfærreste er i Besiddelse af, ^{for} et faa noget virkeligt ud af Tiden og Arbejdet paa denne Maade. Samme Tid anvendt i Ro paa eget Værelse vilde give mangedobbelt Nyttevirkning

Endvidere er dette, som da ogsaa al Erfaring udviser, ganske umuligt at undgaa det, som Kadetterne overfor Lærer og Skoleofficerer kalder Samarbejde ^v med de skriftlige Arbejder, og som naturligvis ogsaa i nogle Tilfælde har Form af et virkeligt Samarbejde, men som hyppigere er mere eller mindre direkte Afskrift.

I hvert Fald i et enkelt Fag er "Samarbejde" direkte tilladt, og i samtlige Fag tolereres det mere eller mindre fordi alle er klar over, at det saaledes

K som Forholdene er, ikke kan undgaas. Der er blandt Lærerne noget forskellig Mening om, hvor uheldigt det er, men der hersker ingen Tvivl om, at det helst ikke burde finde Sted, hvilke reelt betragtet vil sige det samme, som at hele StudiefORMEN bør ændres.

Dette "Samarbejde" er særlig uheldigt, fordi saa langt den overvejende Del af Kadetternes Arbejde bestaar i Udførelse af skriftlige Arbejder. Der stilles i saa Henseende virkelig meget store Krav til Kadetterne, saa store at alene omhyggelig selvstændig Udførelse af samtlige skriftlige Hjemmearbejder, vistnok vil lægge Beslag paa saa godt som al den Tid, der er til Raadighed til Læsning.

Da der jo ogsaa skal anvendes nogen Tid til den mundtlige Forberedelse, er det altsaa faktisk nødvendigt at indføre en Slags Arbejdets Deling, noget vi da ogsaa i høj Grad anvendte, da jeg gik paa Skolen.

I god Overensstemmelse med Skolen er jeg af den Opfattelse, at Kadetterne nutildags ikke alene er flittigere end tidligere men endog meget flittige, det er derfor, synes jeg, dobbelt Skade, at en stor Del af denne Flid bortødsles paa en Maade som dels kun kan give et magert Resultat og dels - hvad der er endnu værre - giver Kadetterne en fuldstændig forkert Opfattelse, nemlig en Opfattelse som bunder ud i, at Arbejde, der ikke fører til positivt Resultat har samme Værdi som Arbejde, der fører til positivt Resultat. ~~Man kan nemlig til Tider ikke undgaa~~

Man kan nemt lig til Tider ikke undgaa at mærke, at Kadetterne føler sig forurettede, hvis man bebrejder dem, de ikke kan deres Ting, naar de blot har arbejdet med dem, og at man som Lærer egentlig er urimelig og uretfærdig, naar man ikke alene forlanger at de skal arbejde med Tingene, men ogsaa at de skal lære dem.

Nu er der jo imidlertid ingen Tvivl om, at Undervisningssystemet paa Kadetskolen har været Genstand for meget grundige Undersøgelser, forinden det i sin Tid er antaget, og Begrundelsen til det gjorte Valg har sikkert ogsaa paa dette Tidspunkt været god.

Man maa derfor forsøge at gøre sig klart hvad det nuværende System forlanger af Forudsætninger for at være godt, og dernæst se om disse Forudsætninger stadig er til Stede.

Undervisningssystemet er jo kort dette, at der gives et vist Pensum for fra Time til Time og at Timerne hovedsagelig anvendes til at kontrollere at dette Pensum er læst, samt i nogen Grad til yderligere Uddybning af det eller, hvor det skønnes nødvendigt, Gennemgang af den ny Lektie. Til Fæstnelse af det gennemgaaede Stof og for at Eleverne kan vænne sig til at nyttiggøre det, anvendes saa i udstrakt Grad skriftlige Arbejder.

Det behøver ingen nærmere Paavisning, ^{at} Systemet er ganske modsat det, der ellers overalt anvendes ved højere Undervisningsanstalter, og som kort er dette, at Undervisningsanstalten giver Eleverne Lejlighed til gennem Forelæsninger og Demonstrationer at komme igennem alt det, der forlanges, medens i det store og hele Resten overlades til ^{der} Eleverne selv.

I begge Tilfælde tilsigtes det gennem Eksamen at kontrollere Resultatet, inden der gives Certifikat for, at Eleven sidder inde med fornøden Viden.

Der er for mig ingen Tvivl om, hvilket af de to Systemer der er mest hensigtsmæssigt for voksne Mennesker i det hele taget og især for Folk, der skal uddannes til Ledere, som Søofficerer jo dog gerne skulde.

Begge Systemer har imidlertid Fordele og Mangler, men det første kræver yderligere ganske bestemte Forudsætninger, nemlig at Stoffet indenfor de forskellige Fag er klart afgrænset, og at alt det Stof, der skal gennemgaaes, findes i Lærebøger som er til Elevernes Disposition.

Det er en Selvfølge, at Lærebøgerne maa være udarbejdede med Marinens specielle Tarv for Øje, og at Udarbejdelsen af de forskellige Lærebøger maa ske ~~EFTELSE~~ efter en bestemt Plan og i nøje indbyrdes Samarbejde. Hvis ikke disse Forudsætninger er til Stede, savner Systemet Underbygning og kan ikke være effektivt.

Et Grundlag af den Art har tidligere foreligget, men foreligger ikke mere og kan ikke mere foreligge af flere forskellige Grunde.

Man behøver jo blot at betragte de forskellige tekniske Fag i Forbindelse med de senere Aars almindelige tekniske Udvikling for at indse det haabløse i at ville holde en saadan Række Bøger til Dato, Bøger hvorefter saa godt som alle ifølge Forholdenes Natur kun kan bruges paa Kadetskolen og Officersskolen.

I nogle Tilfælde har vi ganske simpelt ingen der kan eller har Tid til at skrive dem, i andre Tilfælde er der ingen der vil fordi Arbejde af den Art som Regel er sjældent daarligt betalt indenfor Marinen.

Alligevel vil saadanne Bøger, der altsaa kun kan udkomme i faa Eksemplarer blive saa dyre, at Skolernes nuværende økonomiske Rammer vil blive fuldstændig sprængt, hvis Undervisningsbøgerne virkelig skal holdes til Dato.

Hvad jeg her har sagt om Undervisningsbøgerne vilde meget let kunne dokumenteres ved Eksempler, men jeg skal ikke spille Tiden med det.

Jeg vil blot konstatere at det, som, saa vidt jeg kan se, skal danne Grundlaget for den nuværende Undervisningsmetode paa Kadetskolen er meget ufuldkommen i hvert
× Fald for ~~saa vidt angaar~~ de tekniske Fag.

Jeg ser derfor ikke rettere, end at man for at naa til en rationel Undervisningsform maa gaa over til samme Undervisningsmetode som f. Eks. paa Polyteknisk Lærestanstalt d.v.s. ^{den givt som} give hele Undervisningen i Form af Forelæsninger, Demonstrationer og Øvelser.

Kun herved bliver det nemlig muligt at ændre Undervisningen gradvis med Udviklingen og hele Tiden være paa Højde med denne.

Ved den anden Metode ændres Undervisningen springvis og vil selv umiddelbart efter et saadant ^{Spring} dog ikke kunne være helt paa Højde med Udviklingen.

Jeg venter her den Indvending at Læreren jo selv er Herre over, om han vil holde Forelæsninger eller høre i Lektier, men dette er ikke rigtigt. Jeg har selv gjort adskillige Forsøg derpaa, men Resultatet bliver uvægerligt, at praktisk talt ethvert Arbejde med Faget ophører, fra det Øjeblik man ikke mere hører i Lektier i Timerne.

Kadetterne vil desuden i Almindelighed ikke, og forstaar heller ikke, at gøre Notater, og de af dem der gør det faar ikke nok ud af dem, fordi de ikke gennemarbejder dem samme Dag, men først tager dem frem, umiddelbart før de næste Gang skal have vedkommende Fag, og saa kan de ikke mere huske det, som er nødvendigt for at supplere Notaterne og gøre dem virkelig nyttige. Systemet tillader saaledes ikke Afvigelser i et enkelt Fag, uden at det gaar ud over Faget.

x x   ^yPsykologisk interessant er det for Resten, at en saadan Undervisningsform giver de bedste Resultater i Aspirantklassen og de daarligste i A. Det nuværende Undervisningssystem's Indflydelse vokser fra Aar til Aar, mens Skolen gennemgaas.

Jeg kan ikke se rettere, end at Skolens Indflydelse paa dette Omraade er uheldig, fordi jeg synes, at Kadetterne efterhaanden som de rykker op i Klasserne burde opdrages til at arbejde mere paa eget Ansvar og for virkelig at lære noget, men mindre fordi Lektierne nu een Gang skal læres. Min Erfaring gaar som sagt ud paa, at det modsatte er Tilfældet.

Det har for mit eget Vedkommende altid været en Hovedanke mod Kadetskolen, at den ikke i tilstrækkelig høj Grad udviklede Ansvarsfølelse og Modenhed. Saa vidt jeg kan se gælder dette for en Del den Dag i Dag, og jeg mener at finde Hovedsagen i det her skitserede Undervisningssystem, som jeg derfor vilde anse for mindre hensigtsmæssig, selv om de nævnte Forudsætninger, ^{Bl. a.} Undervisningsbøgerne, var i Orden.

Det næste Spørgsmaal: Fagenes Antal og Undervisningens Omfang er det adskilligt vanskeligere at behandle nogenlunde kort.

Tager man Skoleplanen, vil man se, at der f. Eks. i Afdeling A undervises i 16 forskellige Fag ialt, bortset fra Legemsøvelser og Dans. Paa Kadetskolen alt i alt i 23 forskellige Fag.

Sammenligner man med andre højere Lærestælder, hvormed formentlig dog Kadetskolen skal sammenlignes, er det et saa uhyre Antal Fag, at man ikke kan undgaa at se, at det paa adskillige Omraader maa gaa ud over Kvaliteten.

En normal Hjerne kan ikke modtage - andet end ganske overfladisk - Indtryk af 16 forskellige Fag igennem et Par og tyve Ugers Undervisning. Det vil være en fysisk Umulighed paa dette Grundlag at give Undervisningen dybere gaaende, videnskabelig Karakter.

Dette Standpunkt, som forøvrigt af civile Lærere blev fremhævet paa sidste Lærermøde paa Kadetskolen, er formentlig saa selvindlysende, at al Dokumentation er unødvendig.

Saa vidt jeg kan se, skyldes det en Fastholden af Kravet om all-round Uddannelse for Søofficerer - (et Begreb noget i Slægt med Begrebet Sømandskab) - i en Udstrækning, som ikke mere lader sig forene med Udviklingen.

Jeg tror det er absolut nødvendigt at foretage en hensynsløs Amputation af forskellige Fag, at samle de tekniske Fag i et mere fælles og paa et mere videnskabeligt Grundlag, og saa forlange at Søofficererne i adskilligt højere Grad, end man nu normalt forudsætter, skal fortsætte ogsaa teoretiske, tekniske og andre Studier paa egen Haand efter Afgangen fra Skolen. En Omlægning, saaledes at enkelte Fag i højere Grad end nu samles paa een eller to Klasser, kunde sikkert ogsaa med Held gennemføres, f. Eks. kunde Sprogundervisningen, muligvis ogsaa Matematikundervisningen fjernes fra Afdeling A til Fordel for de mere specielle militære Fag. Indenfor de tekniske Fag burde der efter mit Skøn paa Kadetskolen praktisk talt kun undervises paa et matematisk-fysisk Grundlag, og Tiden ikke anvendes til at lære en Mængde forskellige Mekanismer, hvoraf den ene hyppigt kun adskiller sig fra den anden i ganske uvæsentlige, konstruktive Detailler.

Bortset fra Gennemgang af Hovedtyper vilde jeg

anse det for rigtig at forlægge al Undervisning i Materiel, - iden Forstand denne Undervisning nu drives - til Togterne - hvor som alt antydet Kadetterne kun burde have at gøre med det nyeste Materiel - og lade den ske ved Benyttelse af Oplysningsbøgernes Planer og Beskrivelser og med Lejlighed til at se Materiellet i Natura sammen med Tegninger og Beskrivelse og samtidig med Demonstration af dets Funktion og Anvendelse. Det er jo dog den Maade, man senere skal anvende som Officer.

Undervisning i Materiel i den nu anvendte Form synes jeg hører ^{mere} hjemme paa Skolen for underordnede Befalingsmænd og faste Folk, medens Kadetterne først og fremmest burde undervises i det videnskabelige Grundlag for Materiellets Anvendelse, ^{og} Konstruktion, og som sagt gennem Undervisning i Hovedtyperne gives en Oversigt over det anvendte Materiels Art.

Der er ingen Fare for, at de derfor skal blive Ingeniører eller Videnskabsmænd, det kan man ikke gøre Folk til paa den Tid, der er til Raadighed til teknisk Undervisning paa Kadetskolen, men det vil, saa vidt jeg kan se, være muligt at give dem et saadant videnskabeligt Grundlag, at de bliver i Stand til at bygge videre paa det, ligegyldigt hvilken ^{eller anden} teknisk Uddannelse de senere skal have indenfor Marinen, og jeg er overbevist om, at det ikke alene kan gøres uden Skade for anden nødvendig Uddannelse for en Søofficer, men at det tilmed i høj Grad vil gavne denne.

Tager man forskellige Ting i et moderne Krigsskib, Kanoner, Torpedoer, Miner, Artilleri og Torpedokommandoanlæg, Radiostationer, Gyroskopkompasser, Lodde- og Loggeapparater., Afstandsmaalere, Dampmaskiner, Motorer, elektriske Maskiner m. m. saa er det fuldkommen udelukket, at en enkelt Mand kan være inde i hvordan alt er konstrueret i Detailler, i saa Henseende vil han ^{svageligt}

komme tilkort overfor underordnet Personel, som arbejder med det i Praksis. Og hvorfor er det mere nødvendigt at kende en Rekylgæværmekanisme i Detailler end f. Eks. et Gyroskopkompas eller et Torpedokommandoanlæg.

Derimod er det muligt paa Kadetskolen og Officersskolen at lære de fysiske Principper som ligger til Grund for Materiellet og tilmed paa et videnskabeligt Grundlag. Denne Opgave er nemlig adskilligt mindre end man vil være tilbøjelig til at tro, fordi saa mange af dem hviler paa fælles Grundprincipper.

Senere, forinden en Søofficer faar Specialbestilling om Bord som Artilleri-, Torpedo-, Radioofficer eller andet, maa han da selvfølgelig have en passende Uddannelse paa det tilsvarende Omraade, men han vil da ogsaa komme til at staa med en Autoritet overfor det underordnede Personel som nu ofte savnes. Det er nemlig en Kendsgerning at den kun praktisk uddannede Mand altid staar med en vis Respekt overfor den teoretisk bedre uddannede Mand, selv om han ofte siger det modsatte. Derimod kan man ikke forvente videre høj Grad af Respekt for en overordnet som har samme teoretiske Viden og en adskilligt mindre praktisk Viden end den underordnede, for ikke at tale om mindre Viden paa begge Omraader, og at dette, som Forholdene nu er, jævnligt forekommer er utvivlsomt.

Den væsentligste Betydning af det jeg nu snart mange Gange har sagt, en videnskabelig, teknisk Uddannelse ligger imidlertid som for al Skoleuddannelse i Uddannelsens opdragende Betydning. Man danner sig paa Grundlag af Undervisning og gennem Arten af det Arbejde man giver sig af med en ganske bestemt Opfattelse, og faar en ganske bestemt Indstilling. Der er sikkert ingen der vil benægte at en up-to-date Marine kun kan skabes

ved Udnyttelse af Videnskabens nyeste Frembringelser paa en Mængde Omraader, Det Arbejde der forestaar danske nuværende og kommende Søofficerer, hvis der overhovedet bliver Tale om at genrejse Marinen, maa derfor lægges an paa at skabe den rette Opfattelse og Forstaaelse ogsaa paa det tekniske Omraade, og til det Formaal anser jeg det for nødvendigt at ændre den nuværende Form for teknisk Undervisning, der paa væsentlige Omraader er populær, hvor den kunde og burde være videnskabelig.

Jeg skal iøvrigt ikke komme nærmere ind paa hvor der kunde kappes og hvor ~~der~~ lægges til paa Fagene, men vil dog pege paa 3 Fag, som efter mit Skøn kunde stryges straks uden Skade, nemlig Dansk, Historie, (ikke Søkrigshistorie) og Dans.

Inden jeg forlader Kadetskolen kan jeg ikke undlade at omtale, at det forekommer mig, der i en Aarrække har været nogen Tendens til at sænke Kravene for Adgang til og Gennemgang af Skolen, formentlig for at skaffe det nødvendige Antal Søofficerer. Dette gaar naturligvis ud over Kvaliteten i Almindelighed og jeg vilde være tilbøjelig til at tro, at man skulde gaa lige den modsatte Vej, hvis man paa lidt længere Sigt vilde arbejde paa at forbedre Tilgangen til Skolen. Det er nemlig absolut mit Indtryk at Kadetskolen ikke nu mere nyder samme Ry som Uddannelsesanstalt, som den tidligere har nydt, noget der jo forøvrigt ganske naturlig staar i Forbindelse med hele Marinens Stilling og Anseelse.

For at resumere det jeg har anført i et positivt Forslag til Ændringer, saa skulde disse gaa ud paa følgende:

Omlægning af Undervisningsformen ved Indførelse af Forelæsninger i saa vid Udstrækning som muligt og stærk Indskrænkning af Eksaminationer^{Ordn.}. Indskrænkning af Fagenes Antal i det hele taget og yderligere Omlægning, saa Fagantallet i de enkelte Klasser reduceres betydeligt

De tekniske Fag omlægges, saaledes at Undervisningen heri hovedsagelig kun omfatter Teknikkens videnskabelige Grundlag.

En Ændring af Studieforholdene ved at Kadetterne i hvert Fald i de to sidste Aar, ikke indkasernerer paa Skolen.

Det daglige Studium overlades i Hovedsagen til Kadetterne^{og gives} ^{et Ansvar (Eksamen)} en saadan Form, at den giver fuld ^{Sikker} Kontrol for at Kadetterne besidder den nødvendige positive Viden som forlanges.

Tilbage staar da Officersskolen. Det er mit Indtryk at der fra forskellig Side i de senere Aar er gjort betydelige Anstrengelser for at hæve Officersskolen op i et højere Plan, men det er ogsaa mit Indtryk, at dette kun delvist er lykkedes, fordi Kadetskolens Indflydelse, som det er at vente, gør sig stærkt gældende, baade paa dem der skal træffe Bestemmelse og paa Eleverne.

Udover dette, at Undervisningen hovedsagelig skal gives i Foredragsform, samt at Eleverne bor hjemme og derfor mere arbejder paa eget Ansvar forekommer der mig ikke at være stor Forskel.

Hvad der er sagt om Fagenes Antal gælder i endnu højere Grad Officersskolen, der undervises i ialt ²¹ ~~18~~ Fag foruden Legemsøvelser.

Det der først falder i Øjnene, naar man begynder med et nyt Hold, er, hvor fuldstændigt saa at sige alle Elever straks falder ind i det fra Kadetskolen kendte

Trit. Man faar ~~egsaa~~ her, forekommer det mig, et fuldgyldigt Bevis for, at Kadetskolens Undervisning og Opdragelse lider af visse Mangler.

Paa adskillige Omraader maa der begyndes fuldkommen fra Bunden af, med som det saa smukt hedder forskellige Steder "Repetition af det tidligere læste".

For mit eget Fags Vedkommende har jeg nu med to paa hinanden følgende Hold oplevet, at Eleverne gennemgaaende møder absolut blanke, d.v.s. praktisk talt paa samme Standpunkt, som da de begyndte paa Kadetskolen.

Repetitionen burde, hvis alt var som det skulde være, kunne ske i Form af nogle faa orienterende Forelæsninger medens det iøvrigt overlades til Eleverne selv at opfriske det glemte.

Dette er imidlertid en faktisk Umulighed, Fagenes Antal taget i Betragtning, og desuden sidder som sagt særlig i Begyndelsen Kadetskolestandpunktet i Blodet, der læses kun, hvad der gives for.

Imidlertid sker der forholdsvis hurtigt en delvis Ændring i saa Henseende. Det maa indrømmes, at der er en Del af Eleverne, der tager fat paa et dygtigt, selvstændigt Arbejde, men disse opdager meget hurtigt, *at* Forudsætningerne er smaa og Fagene mange. Det gaar dem, som det gik mig paa Skole i Frankrig. De Fag, man vil gøre noget ved, maa bygges op fra Bunden af, de øvrige maa man simpelthen lade ligge. Et grundigt Studium og Opnaaelse af et virkeligt Udbytte i samtlige Fag er en Umulighed.

Nu er Forholdene jo imidlertid ikke saaledes, at det paa Officersskolen kan lade sig gøre kun at holde sig til enkelte Fag. Eleverne skal jo bl. a. møde til Timerne og der skal afholdes Eksamen i saa og saa mange Fag. Dette sidste lægger et vist Tryk paa Studiet, for saa vidt som det jo i hvert Fald i Teorier muligt at dumpe -

den praktiske Mulighed tror jeg dog nok er meget ringe.

Efter ganske kort Tids Forløb gør imidlertid et helt andet Forhold sig gældende. Saa mødes man med de saakaldte Hovedfag, Strategi og Taktik og fra det Øjeblik bør man ikke vente ret megen Studium af de tekniske Fag, med mindre, man overgaar til Lektiehøring og giver Opgaver for, som skal afleveres. Disse Hovedfag stiller nemlig meget store Krav til Elevernes Arbejde, Krav som kontrolleres gennem Aflevering af forskellig Art af Opgaver som Foredrag og Krigsspildispositioner, at langt den væsentligste Del af Tiden medgaar til Elevernes Forberedelse til disse Fag.

Dette Spørgsmaal Hovedfag og disses Betydning i Forhold til andre Fag er i Grunden det, jeg særlig vil berøre for Officersskolens Vedkommende.

Hvis de nemlig skal og bør være Hovedfag i den Forstand, de nu faktisk er det paa Officersskolen, saa forekommer det mig, at man bør indskrænke de øvrige Fag til nogle enkelte Foredrag og rationelt stryge Eksamen i samtlige andre Fag. Thi set med de Forudsætninger jeg sidder inde med, saa kan det være lidt nok man kunde opnaa ved et Studium af Strategi og Taktik alene i to Halvaar som paa Officersskolen, og det bliver nærmest slet ingen Ting, naar man skal studere 18 andre Fag og desuden drive Sport ved Siden af.

En hel anden Sag er, at jeg tror det vil være mere hensigtsmæssigt at gaa den modsatte Vej. Taktiken skal jeg lade ligge, Undervisningen heri kan nemlig, saa vidt jeg kan se, udvides eller begrænses omtrent efter Behag og dog give reelle Resultater. Men jeg kan ikke se noget saadant er muligt i Strategi. Min Opfattelse er maaske forkert fra Bunden af, men jeg vover saa at fremsætte den alligevel.

Det er mig ikke muligt at forstaa, hvorledes Strategi som Fag kan dyrkes rationelt uden efter Erhvervelse af en mægtig Viden paa praktisk talt alle Omraader, saavel udenfor som indenfor Marinen. Det forekommer mig at Strategien, maa være noget som i det store og hele følger med, naar man har lært det, der er at lære paa alle andre Omraader, det vil med andre Ord sige noget som en Mand, der igennem 30-40 Aar har gjort et alsidigt og dygtigt Arbejde indenfor Marinen, stort set bør være i Besiddelse af.

Jeg kender ikke i Detailler Strategiundervisningen paa Skolen nu, men det er forøvrigt ogsaa uden Betydning i denne Forbindelse, Spørgsmaalet er for mig helt igennem af principiel Art. Dets Kerne er om man kan lære Folk i den Alder og med den Viden og Uddannelse Officersskolens Elever har, om man kan lære dem Strategi, som har virkelig Værdi, jeg mener NEJ.

Jeg tænker paa den Undervisning jeg selv fik i Strategi, Foredragene var udmærkede, de gav hvad jeg mener, man har Brug for, en Oversigt over hvad Strategi er,

X X hvilke Forudsætninger det kræver, der manglede blot en
X y summarisk Anvisning af de Veje, der skal gaa, hvis man vil gøre Strategi til Studium, et Studium der vil kræve det meste af en Levetid, hvis det skal blive til noget alvorligt.

Senere havde vi saakaldte Strategiske Foredrag, hvoraf et enkelt for mit Vedkommende tog et Par Maanedere eller 3. Det var en god Maade at lære selvstændigt Arbejde paa, men hvad min strategiske Opfattelse angaar da virkede det kun skadeligt, fordi det fik mig til at tænke og tale Strategi, mens jeg i Virkeligheden savnede det mest fundamentale Grundlag herfor.

Til Foredrag af den Art og til Udarbejdelse af Dis-

positioner for Søkrigsspil bruger Eleverne endnu langt den væsentligste Del af deres Tid og Samtaler med dem viser, at i hvert Fald hos nogle fæstner den Opfattelse sig ret hurtigt, at Arbejde med andre Ting, egnetlig er en Slags anden Klasses Arbejde, og ingen af dem undgaar helt Paavirkning i den Retning.

Foredrag er sikkert godt som Middel til at vænne Eleverne til selvstændigt Arbejde, men jeg tror de bør fjernes saa langt som muligt fra Strategi og hellere lægges i et hvilket som helst andet Fag. For Krigsspillene gælder noget tilsvarende. Her sidder 4-5 Aars Løjtnanter og udarbejder Dispositioner for strategisk Ledelse af store Flaadestyrker og kan ikke undgaa mere eller mindre at føle sig ~~admiralsuddannede~~, medens de maaske ^{at de studerer de skandinaviske og et Tidspunkt} ~~daarligt nok kan vilde være i Stand til at føre et~~ ^{hvor deres Bestrebelse naturligt kunde koncentrerer sig om at blive} ~~Bevogtningsskibe~~ ^{kompetente til at føre en krigsværdig eller Torpedobåd} og den dygtigste Lærer, kan jeg ikke se, at man paa den Maade kan undgaa ^{at nogen Gode} at forvirre Elevernes Begreber.

Efter mit Skøn skulde Officerer i den Alder beskæftige sig saa lidt som muligt med at føre Flaadestyrker, de være sig store eller smaa, eller lære Grundsætninger derfor, men tværtimod anvende al deres Tid, paa som udenfor Officersskolen, til at erhverve sig en virkelig positiv Viden paa de Omraader, hvori de i endnu en lang Aarrække skal virke, nemlig som Specialofficer i større Skibe eller højest som Chefer for Undervands- eller Torpedobaade, de enkelte tekniske og andre Stillinger i Land ser jeg ganske bort fra.

Jeg vilde gerne have uddybet dette Emne, som i særlig Grad har min Interesse, meget dybere, men jeg skal ikke trække for store Veksler paa D'Herrer's Taalmodighed, og der bliver jo nok ^{Lejlighed} Mulighed til at komme nærmere ind paa det under en Diskussion.

Andre og mindre væsentlige Punkter skal jeg undlade at komme ind paa , saa meget mere som forskellige af Betragtningerne for Kadetskolen direkte kan overføres hertil, og jeg skal saa iøvrigt afslutte disse mine Bemærkninger.

Jeg vil gerne inden jeg slutter, igen erindre om hvad jeg indledede med, at Forholdene som de nu en Gang er, er et Produkt af mange forskellige Faktorer i Udviklingen og at ~~den~~ Tanke^{en} om at søge, hvem der skal have Ansvaret eller ~~Æren~~ for dette eller hint ikke alene er ørkesløst, men direkte uheldigt.

Vi staar overfor det Faktum, at Marinen er sunket saa langt ned som ikke længe, saa langt at alle Kræfter maa i Bevægelse, hvis det skal hjælpe noget. Nedgangen er sket under de herskende Systemer, saa meget er uomtvisteligt , og omend de ikke alene er Skyld deri, vilde det dog være meningsløst at antage, at ikke disse Systemer-i Forbindelse naturligvis med Udviklingen paa andre Omraader, bærer deres Del af Skylden.

Formaalet med mit Foredrag har været at faa disse Forhold taget op til Undersøgelse og Drøftelse i Haab om derved at bidrage til en ~~Ændring~~ af Udviklingens Retning indenfor Marinen som Helhed, og jeg vil gerne bede om, at dette Formaal maa blive taget i Betragtning, hvis jeg paa enkelte Punkter skulde have ladet mig forlede til lidt for kategoriske eller skarpe Udtalelser.

Hannoversk Høi Skole
des Lectioner og Kop. Vorrederer

Frederic d. 24/3 1571.

Den end Eværdige sølv i Frang til et
fremværende nogle Bændelinger i Be-
ledning af Kop. N. i Frederic Betragt-
tinger om Undervisningen i Land-
skulen, Officersskulen, idet den i For-
bindelse med forstærkede ender og
i den friste Skole, at den i alle
den delige ender af de fremværende
Forkend og de ender ender de to
og end det for Høi skolen Skolepunkt.

I det gælder begynde med at end-
tale den Parshovende af Frederic Skole-
derens skole og gælder opre-
sentlig Betragtninger og forstærke at
det ikke er som Opponent eller for-
eværende Forover, men fordi i den
Kop. N. i Frang om de nogle Driftel
og gælder delige ender af den ender
Kop. N. i Frang i Driftel ender
den at den har end den Skole.

I det gælder ender sig at den i den
og Skole og gælder den ender den
Kop. N. i Frang, men ikke for alle dog,
og at den i den Driftel skal ender
den akademisk Undervisning af de
den Forover for ender ender den
de ender og den ender for den For-
over ender ender ender ender
end ham - men de ender ender ender
den akademisk Driftel, den ender-
ender den ender ender, ender gælder
ender ender ender ender ender
kijed den ender ender i den i den
- og ender at skole ender i den ender,
ender for bestendig.

I det skal ikke talte Forover
ender gælder ender ender den
Kop. N. i Frang, men den ender at ender
den gælder den ender ender ender

Eukleider i Fordroget, valdes som
i vinder det.

begge med Grammatik, der
form det deoere ofte i Væfaldet
med de Indretninger, led o. drakkeby.

Det har den indvirkning som gjort
Kontrollmanderene, som den kan
tænke ud og stoppe den, den kunde
hos det lange friheden indtænde
til Nord i den vort havende for det, der
at den Gram der etes i Kirk og Oran
den dog i Væfaldet om Nord, hvor der er
et ad i Skindogstuden skal være
No. den kunde gøre Kaldning til
vænge Naver - og den det fremværende
by og, men for den illustrerer den
ikke vort stærkt Skat og den
indretninger ~~den~~ det ubelids i Klasse
No. redigerede Skrivning. I det
vænge ikke den der generel ~~skat~~
~~skat~~ Klasse No. Det er utroligt den
Kaldning den kan, ja det ikke er
et tale, men ~~den~~ af Grammatik
den og for - i den Grammatik
vort den kan best med en lærende
Rig Grammatik og den af sig.

Derom den der generel ~~skat~~
~~skat~~ No. det er det i den der
gør mange den - den den
indretninger, typisk om at Klasse k indet
No. det i et ordentlig Væfaldet det
i er det for det Skat, som
det - et Skat - har den
vort det at den ud til den
Kontrollmander.

Men derfor skal i ikke forveksle at den
gør om at den det er det for Klasse.
Og i det, og i det, og i det
at den indretninger er indretninger
det til den den.

Efter
den den den, der
den den den; No. den
den den den i den

Commissionens

sion, hvor den uenlighed - pædagogiske
Forskningsdel var sørges repræsentat -
ret med den allmædelt, lerte, og den
Betsbeijing hid en meget stor Tælle -
del for de Revisningslærere, hvad man
skal er rimelig, men også de betalt -
bestemmelser, som blev beordret fulgt
og indarbejdede i materialet.

Der skal hvarter inddelelunge, der
svarende ved enkelte indlevende l'itig de -
der kan have givet utildings beilag, men
som i det store y hele var overordentlig
undersøgt og som i vist alle erindret
som hoved regning og ~~den enkelte~~ enkelte
~~ikke alle i f'orholdene, men regner~~
~~og enkelte for de bedste af dem~~

De enkelte ~~for~~ ~~den enkelte~~ ~~den enkelte~~ ~~den enkelte~~ ~~den enkelte~~
skaber ~~den enkelte~~ ~~den enkelte~~ ~~den enkelte~~ ~~den enkelte~~ ~~den enkelte~~
sammes og m. m. Den enkelte af -
dregende, der ad man ved forstillelser efter

løse for og Orger -
Ejket for hvar -
hvert Medlem -
Uens Regne, der
gjordes at de tog
sig af deres led -
tæmmelse og lige -
de den f'orholdene
alt dette h'orte til
Kvartierinddelelunge
Godt.

Konstus distributioner de enkelte Regimer og
Afbrændinger, de yngre h'orte de enkelte
Klasse, som, som end ikke altid den h'ige.
ste l'indom dog som f'or til de enkelte og
Eftersynet, og ikke mindst de enkelte f'or

Skoleklasser har været et væsentligt
punkt om et par kvartierinddelelunge
genindførte, da der efter 6-7 års forløb
svarende kunne fremføres at den ene
forholdet for den bedste l'idet man
Fare for Altsat, men det lykkedes ikke,
Kvartierinddelelunge Genindførelse

Den enkelte med en l'idet af klasse
h'ige h'ige videt i sine for en var -
deler l'idet foranstaltning, som dog
svarende l'igger indenfor det enkelte
Klasse, da den er ikke l'oste l'idet, som
f'or til l'idet og deres f'or -
det indet.

De Konstanter f'or l'idet meget over
Sammesdel, hvad det egentlig var man
beliggede med dette Ord. Man regner at
men at den allmædelt og enkelte f'or -
de l'idet med mere eller mindre, men
altid meget, til l'idet og l'idet Regning, men
det hid i ganske l'idet. Dette er efter min

Skiening ikke rigtig - O: hvorst Tæll kun
lyder ikke slutte anveend, hvor ingen
Til; ingen Brug for Sæmmandskale.

Sæmmandskale er vist uendelig for
hvert Tæll enhver, der har sin Gæring
eller forer for Sæm, hund enten for Til,
Horskins eller Korer.

Det kan ikke læres uden medstrøbe lu-
log - hvor stort en Procentdel af Hæmme-
sk der findes under den er vist aldrig
statistisk undersøgt - de første Gange
seer for Tilstedeværelsen i forensænt-
lig Brugene højt til Sæm. Deres ku-
de undersøges ved Tæll og Arbejdet for
Sæm, ikke specielt ved Partypøvelser.
Men at fordomme Partypøvelser i den
Grod om Fordringskalderene gøres det
forekommer mig meget betænkelig.

Hvor kan man erfarer ikke lærer at kende.
Ters en bare teoretisk, men lærer det
dellere ikke ved ganske overfladisk lejligh-
hed om at prøve det, og undersøge inden
for Brug for Redningshænder - til
at hænges overhovedet eller til at
George Kille Bestemingen, men, regner
Tofrock kunne so, hende om de
De Officerer eller Hædrene.

fy ved godt at Na-
turus Fiskere undersø
y mindre Man.
To some Følge af
Motor drift - men
det er de om
der forandres ikke
Betydning
for Tofrock af at
kunne det.

At lære Sæm og Partypis er mindre
mindre væsentligt, men ganske nok
samt - vide om det ender med
som Tilhørende i Bedel for at Korrer
for nye og mere moderne Rig og Til.

Bevægelse i frikt Luft om Tilgibt til
fordommen - afskaffer de og skal
Vindene anveendes til ydes der lu-
derveeing i Stælleri- og Sæmmandskale
lejer om i Forensænt, hvor godt
Bevægelse og den friske Luft i hvert Tæll
takt.

Men ellers er jo også m. H. h. om
derveeing i Materiel temmelig ring
med Forensæntkaldere, kunde der
blive Tid til det om Dord og om Materielle
om Dord virkelig undersøge Materiel

eller for Naturs
og de oplyste Til,
og de oplyste Til,

5

soo vidt det var et stort Fremskridt fra
 at Kadetterne brugte mange Undervis-
 ningstimer i Land som Fløvær, men
 dog har Regel for at se på, om de ikke
 havde de ^{vidste} retnings linier eller ikke
 deres Puffer sigt. At kunne se på Reg-
 lingen er nemlig ligesom Regel for
 den nye undervisning.

Opnåede Katalaner om
 at Undervisningen i de militære
 Regt skal være mere videnskabelig,
 mindre skole og mindre til Materi-
 elle, skal give mere Overblik over de
 tilhørende, kun de som med til, sa-
 lene at de unge Officere har et solidt
 Grundlag af Kendskab til Principperne,
 dog som de selv kan arbejde videre efter
 Katalaner som de som dog derfor.

for yngre lærere de skal gøre Fløvær-
 chefer eller Katalaner, men om de
 fortsatte Katalaner har Katalaner
 for at være den første, de bliver nok
 til de første som. ~~Officererne Regt~~

~~Den første Katalaner Regt~~
 de ikke vil være den Katalaner og
 Katalaner.

Opnåede Katalaner om Katalaner-
 ning Katalaner selvstændig Katalaner, for-
 drog som Katalaner Katalaner med
 Katalaner Katalaner til den Gang, og Katalaner
 oprigtigt Katalaner, der blev Katalaner-
 pati.

Kadetterne er i Bylillede om det
 meget stærkt for, de kan kun dertil
 komme igennem Katalaner, meget
 eller dog meget bliver Katalaner, og
 har i mine Katalaner forogens Katalaner
 efter en Katalaner for at dette Katalaner.
 Alle er enige om at de kan for meget
 for, men ingen vil kunne sig i et
 nyt Regt.

Det nye Katalaner Katalaner
 var stort nok til at Katalaner Katalaner, for
 den Katalaner Katalaner det Katalaner med -

og rigtig talet tror jeg godt man kunde
nojes med at lare dem noget mindre,
de blev lige dygtige Officerser for det, men
det er sandsynligt at flere for Fog, der kan
undværlig eller stryges.

for dansk, historie og dansk sprog
Kortene. De to første er alle tre
in time som ligner. Man hører fra
menige Land Konger og Præsidenter
ringt Prædikanter: Numeriosa -
you at de ikke kan drive dansk, det
ser man som beklagelige Brevne for Oktober almindelig
i Rapport til for Kædet ham. I dansk dansk Lige end
i Historie gives som Foredrag, hvor in - Studenter vil
gæ hertilkomning og er tydelig som gives
en i sig God endeligt Brik over det - man dy ikke,
men man kan nemt se endevore dem skönt det som
Frik - Sov sig i hnd omde at Kædetes omf kunde hi
for fri i Stedet for. Dans - her der - trænger,
der danser sig udbildning, men for mig
og der dy ikke som meget om at gøre, at
Kædetes kan sig som mange Variu -
tioner af Angstrin, som at de lare
Form og Betæning, larer at pires i frit
og naturligt, hvad jo ikke alle i frit
undervisning ved Kædetes. Af Sof -
ficere og Kædetes om venter en vis God
af Stuerenket, en vis Verden, uaguelunde
Fordighed i Proq og uaguelunde Fordigh ked
i Angang ked alle Kædetes af Kædetes.

Dans er nemt at udbilde Ord for det
i uenig skule som Kædetes af Under -
Distinction - her man kan ikke stryge
Dansk og legge ~~Fædres~~ Foget ind under
Ligebærelser, ~~og if Kædetes~~ ked
det er en efter sin Mening en rigtig
Undervisning til: - - Kædetes.

Man del i alle tre Forelesninger
meget mere, men kan acceptere at
Punkt, hvor, er beundring med
Foredragene. Det er Kædetes -
gen. For at undgå skadelig Lære
Arbejde ved Kædetes og Lære
Lydens af skriftlige Opgaver vil

Man, giv sig til
Studenter vil
man dy ikke,
skönt det som
Kædetes omf kunde hi
trænger,

7

Karrieren af Karriereringer - der
kan ikke give dem.

Det store af Studierne og selv-
stændigt Arbejde vil som udmærket,
og Enevældens til Studerens vidne
der er aldeles glimrende. Men man
er blot ikke gennemført, i den Viden
og i den uendelige Kvalitetens Dage -
Længde, men skaffe Lystighed til selv-
stændigt Studium ved at lade Ka-
rrieren komme i Dyr, vil ~~blive en~~
Man og ikke tro er bedst.

Men den uendelige vid at Ka-
rrieren kommer fra den Delt af Lan-
det, fra de forskellige Log af de
fra udkørende og fra fattige hjem,
gør det uheldigt at afskaffe Karrier-
eringen. Det vilde give Kibekke-
seren, der kan de byerne en usag-
tig Fordel, det vilde give de ~~for~~
Folkes af udkørende Folk. Provisi-
on en Fordel fremfor uendelige
udkørende, og det vilde afskaffe
Alle dem, hvis Forældre har haft Rødt
til at lade dem til Dyrere til
Studierne, men man ikke
kan afre Provisionen i Kibek-
ke. Dette er den økonomiske og
demokratiske Side af Forproven.

Den pædagogiske er ikke mindre
vigtig. Karriereringen giver et
Fuldslag for fremtidigt Samfund
med Kibekke, for det vilde og Evnen
til at lerne sig efter andres: dogligt
Samfund, og det vilde og uendelige Op-
dragelse for Dyrere til Dyrere
til at give Folkes af de forskellige
hjem den vilde Form og Gennem, som
for uendelige Videre om venter af Sof-
ficere. Lad de vilde om i Dyrere for
Dyrere og kan om sammen for Dyrere
i Undervisningstiden, ~~vil de vilde~~
Kvaliteten vilde om de vilde om for
den, ~~vil de vilde om de vilde om de vilde om~~

unvorne hat Cransen for at lare i Po,
 derom de hew for hyltelu, y hew alle
 for hyltelu, hew. Hyltelu vilas goe Ghyo
 of ve unvorne vryty hyltelu til at
 ydroge dem for de unvorne deurea-
 der, hew hew hyltelu hyltelu hyltelu
 hyltelu hyltelu.

Lad (and dem) hyltelu hyltelu hyltelu
 of efter hyltelu hyltelu, der is vryty for dem
 hyltelu y de hyltelu of dem ydroge hyltelu
 of de hyltelu hyltelu y vryty hyltelu.

End ikke den store Selvillie
kan give Ordi Vægt, naar Tanden
hvorpå det uetgaaer, u imod
Dine nye Ord vedt jeg ikke
mod Førdrag holdden. Jg var
bestimod den rige, at man
fandt hans Førdrag præst og
gallisk Klædet og det puden
jg og den skædet selv.

Uj det er en imod den
Tante gaer udeliktheden paa
mig selv. Det jg var at rige
kender til Rod rige et auditio,
Uder det dog ikke kan fulendes
at det skal ven. Jaler uo gnu.
reem kendt, naar det faldet
som Udeliktheden uider en
Discussion. Men som Uby
for Kædetmater naar det
jg rige uithættin kende
op paa som taler ex officio.

Det er det jg og den paa
en Maade. Jg taler udeliktheden
keim paa jg rige at jg
ikke kan lade ude udel
at lade udel koi den
uider det dog jg an
Skædet, selv om Tanten

~~Men jg taler ikke udel
af udel paa Over tættin
den det udel paa puden
i det jg an puden, og de
puden puden puden u rige.
Udel puden udel tættin
som jg tættin udel, koi
uider udel udel et
officio tættin.~~

Uder mine Ord udel
u imod den. Jg mit Førdrag
naar jg skædet rige, at naar

Hansmann's Kapel.

Godfred Hansen

Spørre det samme om
Igen

2 over Sverige

Medlemmer om igen
København 9 Kiste

Hansen

Tanken er uendelig, men er
 det ikke fordi jeg tror er begyndt
 at syge med Problemer efter
 at Kongen Worsgaard havde
 holdt sit Foredrag. Jeg tror jeg
 kan tale i alle Skoleklasser
 navn lige på de gamle i
 Paver og Plade til min nær-
 mest Fødsel nær jeg siger
 at ingen af os kan slappe
 os til Taale med at alle
 Mænd skal til enzy Tider, saa
 lader man det staa i sine
 Fødseleres Tid. Men at
 styre os ind i utidig Pæne,
 maaken vidder i alligevel
 og voster paa Vord der for-
 gaver ude i 'Faldet', og de
 Jærenter af os kan vidder
 saa længe i Molen, at der
 liden Tid til at faldet
 velt i Lom. En Del af
~~Jeg til den~~ ~~med~~ ~~problemer~~
 Iderne er maaken skal
 drinnes i ginstent Over-
 lag. Men et Arbejde har
 der dog været gjort. Og
 vidder at ville fornye Kongen
 Kongen Worsgaard Foredrag er
 det dog maaken ikke helt
 gals at sige, at de ~~flere~~ ^{forrette}
 af de Tanker kan fremstilles
 er nye. Vairmon, Det
 de flere af Problemerne
 har vist benaanted mange
 Jænge m.

Du kan hævner der navn
 alligevel du for gæring at
 name bost Problemerne vid-
 der Nøst i en rummelig

og overhuelig Form. Vi kan
Kunne mig vaneligt at
komme uden en Koptois Uds.
gennem Lari en Koptois og
Skolekommission skal være
sætte.

Foredragsholderen har overtaget
mig en Kopti af Foredraget;
og jeg bruger ham mere
Nalt derfor. Der sædvanlige
Marked prædiker ikke ved
at man læser Foredraget. Men
ved bevidst at jeg vil lide
at lade det i Ro u der i
dog Ulemes mest at ordne
det ^{stok} jeg skinner at kunne
udtøse. Hverst.

Koptojnen begrundede med
at vise - og jeg bemærker
der hans egne Adjektiver
og Substantiver - at der
Uddannede her var sandt
at Marinen ^(av. s. Søofficerer) i moralisk
uddannelsesmæssig organisa-
tion og teknisk Uddannelse
stær på en sandt dorte
at den derigennem vilde
Kærlig med indgående Be-
jættningen Tillid og
Respekt.

Der er nok mere på
denne Bani kan
bygge sit Foredrag op.

Koptojnen taler om at Uddannelses
~~av. s. Søofficerer~~ Uddannelses
her var en sandt at Søofficerer
imoralisk, uddannelses-
organisatorisk og teknisk
stær Uddannelse stær
noget at han alene derigennem
man udgode Republikken
Tillid og Respekt.

De 4 Adjektiver
og de 10 Substantiver
jeg udtømmende
har en ret og de Orde
sige Koptojnen bruger.

Men denne Orsag er
Kærlig
Koptojnen begrundede med
at vise - og jeg bruger
i hvert fald de 10 Adjektiver
de samme Adjektiver og
Substantiver som Koptojnen,
- at Søofficerer Uddannede
imoralisk, uddannelses-

Denne Opzue er ulæselig i
 sin Tid. Befalningene opdrages
 planmæssigt til at en Officer
 Sø- eller Landofficer - som
 er en respekt Person. Og vi
 kan ikke stille en Opdragelse
 paa Benene der manden
 den sælske Klogskab
 paa paa os gennem Re-
 geringens Spalte paa
 de ledende Brøkkas Paa
 gennem Kronprinsens og
 Mandernes Hæder og
 og med til d. dr. Pippens
 forrige og de P. Miggus
 gaaene Co. Paa Hæderne.
 Høderne vil det være muligt
 adt paa den ideale Officer
 at erverve sig Befalningens
 Tillid og Respekt paa den
 Maade.

Det maatte da ikke ^{gennem}
 paa den Maade af Befal-
 ningen som gennem Vær-
 pligten kommer i personlig
 Berøring med Officererne.

Men kan den Opdragelse
 som Kaptajn Norgaard
 foreslaar virkelig tjene
 det. Kan Opdragelse
 tage nemlig saa vidt paa
 kan se ~~for~~ normen
 sig paa at give Officererne
 en evig betingelse. Na-
 turlig, medens den leder
 de andre, af Fødselen
 selv navnte Sider, den
 moraliske, den uddannelses-
 mæssige og den organi-
 satoriske saa naturligt

ude af Betragtning i hvert
Fald for saa vidt den saa
Landtjenesten.

Der er imidlertid ingen
nødvendig Grund til at antage, at
den tekniske Kendskab hos
stående Officer skulde have
specielle Muligheder for
gennem de vorueftlyste
Begynder at erverve sig den
alle Befolkningens Tillid og
Respekt.

Fredningsholdere sig selv
at den praktiske Mand, selv
om han sig selv noget andet,
alligevel i sit Hjerte står
med en stor Respekt om for
den teknisk bedre uddannede
Mand. Dette er en Paastand
der nødvendigvis er rigtig. Men
den gælder i hvert Fald efter
min Erfaring ikke for den
almindelige Vorueftlyste,
der har lært mere Respekt
for den unge Officer, der
ved enhver Betjening kan
vise, at han kan selv, mere
end for den, om hvem
man kun ved, at han er
et Marskin af Kindskeber,
men som altid man
kan se. Den hos uddannede
tekniske Søfficer kan
Marinen ikke undvære. Kan
skaber Tillid og Respekt for
Marinen blandt de ledende
Tjenikere fra det civile
Liv. Men af den Plags kan
Marinen noget med en
halv mæ 10. Det er Offi

Jeg kan kunsten bejtræde
 til at give Fødselen, at jeg vil
 se Smaandelen ikke være læst
 Mangel, alle mine næste med
 sigt. J. Kunde definere det
 som:

Kundeholder til Sæu og dens Fødselen
 til Milet og det Gode, og dets
 Omdannelse og Realiserelse
 i Praksis

seere med Naandelen kan
 med dem af Kaptanen' ræ
 foragide Smaandelen: ~~Den~~
 Behold, der gennem den
 fornyelige bestrævelse var
 Muligheden for at skaffe
 Marinen den samlede Anseelse
 i Befolkningens tilbag.
 Af den Grund mener
 jeg, at den allermest det
 danske ikke kan undværes.
 Det har jo altid været sig, at
 de tekniske Begreber skyder
 frem af sig selv alligevel. Man
 kunde tænke godt ind-
 bruden lidt for den nye
 at forage i Skuddene til
 vore forfædres tekniske til-
 bringer. Det vilde ikke være
 uretfærdigt. Men selv uden
 det her Marinen da altid
 kunne finde Født, der
 havde Evne og Vilje til at
 tage det ~~Sted~~ ^{for sig selv} som det er
 at blive en dygtig til-
 rækker. Fordi, holden er
 selv et godt Eksempel
 værd.

Den Side af den tekniske
 Omdannelse, hvor de talte Tre-
 drag, holdere om den
 Uddannelses mest veje. De
 har den to i sig rækker
 over fra og fra op som
 to arkitekt Begreber man
 Kaptanen formentlig være
 kunne definere, uddannelses
 manij" nærmere, ved at
 kalde det Naandelen

definerer som

Høide. En denne Fuldskendelse
 siges, da vi se her, at
 man ikke kan tale om nogen
 saavel som de, de
 kromme Regler, hvis man kan
 et ufordigt Tidspunkt dropper
 Naar og Hvide. Paa disse
 Omraade findes der nemlig
 efter min Mening mere end
 hvad den ^{nuværende} Naturvidenskabelige
 Studierelationen byde paa.

Ians er det manne søvne
 at bevise noget om, alle
 danner sig nu til dags. Og
 dog pynter jeg paa at man
 vil komme til at saame paa den.
 Den Resultatet er imponer-
 derabilitet. Men jeg er
 ingenlunde sikker paa at
 en Broderen, en Pige,
 en Børn ikke har det
 nogen Betydning paa det
 gode Ordre som den
 danske Sprog og den
 danske Nation dermed,
 naar i Malander paa at
 vi til de sidste Maaned
 Raar.

Kærlighedens Høide er
 men indledt Paa vil i
 hvert Fald en betydelig Forstel
 mellem Messingen og de
 foretagne i Herrens og at
 paa sig. Paa den man skal
 vende sig til at se paa saame
 ikke som Baduipensidier
 men som en Del af Regner,
 over de bidrager meget
 til at give en del den
 mere til det som Valde

med sine staaig udtalelser
med: Kavaleri, Officer!

Tager vi saa Sagen
de jo allerede er opskaffet.
saa er dens Resultat
jo ogsaa paa en Maade
Imponderabilis. Men
jeg er uigjællende sikker paa
at den ikke kunde sin Bet
tydning med at man ikke
ik at skaffe den unge
Pøffers et godt, Klær og
kraftigt Præg, der jo er
uimærket at have ik en
Raad'skue vel forskellige
Lestigheder, og som vistnok
anvender ogsaa kan bidrage
ik at skabe Respekt.

Kommer vi saa til
Sprogene saa man man
vel ogsaa at

Engelsk er nødvendigt for
en ~~so'oplysn~~

Fransk for en Vordensmand
og Tysk, ja Tysk
selv for en dansk
Officer, men vi jo vi
eftir den svenske har
Tysk talende, skatlydende
Præge ~~siden~~ Medborgere
siden for Monarkiet
Tysk.

Og paa Sproguraadet
synes jeg hell, ikke man
kan sig, at man er for-
været, uddannet, saadan
at der kan staa Respekt
af det, hvor man ikke
raader over en Berlitz skole

Viden eller et Oratorium
 på en 14 Dages Rejseforberedelse.
 Vi skal dog en ganske uddelt,
 apropos Viden til.

Selv om det allraa er
 en Kendsgørelse af vi har
 mange flere Fag' end vi
 har udd noget andet Studium,
 som en Student ^{eller} lærer for paa
 efter sin Studenterexamen som
 Arves for at det er meget sandelig
 at finde ud af hvad de kan
 uddøres og hvad der man
 bitrækket, hvor Søfficerens
 gamle Standard skal holdes.

Et andet meget vigtigt,
 men ligesaa væsentligt
 Spørgsmaal er Indskær-
 mning etc.

For de dygtige og maal-
 bevidne Kadetter tror vi ikke
 det spiller nogen væsentlig
 Rolle om de skal løse vide
 eller hjemme. Skovlægerne
 derimod, dem vil det afholde
 Skade ikke at være uddor-
 natis Skolens Kontrol. Vi
 se der vi dem der vil vide
 at det vil give Skade er lig
 om vi kommer af med
 Saldeniteren og Prøverteren.
 Men saadan kan det vil
 ikke helt affrædes.

For de tre Kategorier af
 unge Mænd der søger ind
 til Skolen.

For færdigheds af disse tre
 Kategorier, er de unge Mænd
 der er saa modne, at de

rijge veel waer de gaer
nia tie, ~~boer~~ of waer de ut
nem. of een derer po
miti tenen atezier maelluonier
of aygig.

Die andere of sters katigri
in de uise Meuneker der
en tie tot jacht noemen
jandi de ~~waer~~ en blauer
bede of at leu of beuier
rij legemly uel der uel.
Mange of dem too maner
suden paa Uels jael of
Tordem ~~stet~~ ^{of madyes} Paa Tranke.
Paa Nikobar of Melaber.
Paa Ny Quinua of Vestridia.
Paa Sykhaosier of Urdpatt.
jart of Jorden ^{uis}

Neune Katigri

Alle deus ^{alwaer} in ^{meere}
elle minian blouet bende.
janger inel; Mariner. Blauer
dem jinder jtruiser Soldaten
of Hinderdeme. Men een
stark in Skoleu of dem traditien,
ai det open kan beuue
deyge Soeffien wa of dem.
Of mange of dem too een
gode Eguiker ai det
wilde van en heinunghen
ai mude dem best blot
jueli de in liti uerolix.

Of een in der dem
meur dem steten Katigri
~~alle~~ ^{alle} diee lang Meune
uden Meunig uelun Ideler
uden queten Paovitunig
tuel in voolvoren ~~mette~~
uden Friendriff die dier
dunne Vj un ad jandi
dei jü ayden in iankelijt.

11
med alle andre Fag, ~~for~~
Købt men de bliver de
på et hurtigt provisorisk.

Denne Kalkulation er af ny
Art. Den er opstillet den
man slog af paa Fødsels
til Raagning, eksaminere, og
den vil blive et især for
vilde naar disse For-
dringer skæper.

Det vider ikke ved nogen
Skade til. ~~Men~~ Den kan
vi indvise. Men Kalkulation
2 her man formentlig,
vokse paa. Og den indføres
man agter at sætte, som
paa man og naar Kæber,
nærmere.

For de fire Kammer i den
for Skolens Være repræsenterer
de på agter en vis Kapital-
værdi, som kan gaa tabt.
og som vil levares over
man kan. Universitetet
eller Polyteknisk Læreo-
stæti var, ikke dette den
at tage. De er selvstændig
Ligestad og Kaudidaterne
dumpe. Det bliver som
ganske den Mandes regu-
lag.

Denne Fødselske skal
på yderligere omstøt hvad
man på anden Side kan
gives mig opmærksom paa.
at dette med den nye, selv-
stændige Studium det ikke
dishes af de Nuse. Det paa
de giv er at gøre sig ind
indvi en Mandatant

Wov Proprietären saa
meget efter Høi-skolen
beholdt Mønstret.

Men selv på det, der
den fælles Lærelsesning
sind Skavanker, Vi ønskes
de ogsaa paa Skolen med
Plaan om naar der at give
Klasse A saa meget Afbræk
som muligt selv med Fore
for at paa Antagning for
projekt Elektricitets forbrug
for Hovedrevolveren.

meget mere.

Angaende Høi Lærling-
og Kædetekniker Tøfternes Udval-
gerne beslutte, at de paa Kom-
missionen sigt at ^{formaalet} ~~meget~~ ~~ikke~~ ~~off~~
at lære Lærling og Kædetek-
niker Stump Materialer at
Kende som paa de i Skole
Ogsaa dette regulerer den i mod.

~~En Følgeskibe paa~~

Føderopkalderens Kritik ang.
Sjælbaadene er jeg ikke enig i
Ved disse Sjømaskiner opnaas
en Sikkerhed i Fartøjssejlad
som ikke kan naas i vore
daerlige manoverende Maade
Selv på det, men Kunne og
Sjælbaad med disse ikke for-
nigmet, Men det er nu
sagang ikke anderledes
med dette Fag med med
andre Fag. Forts med det
virkelig gode Værdier i Laanden
kan man blive virkelig Ex-
port. Nu er vore en Følgelig-
hed i at Naandere en Sjø-
baad, som kan skaffe den

unge Bøffer meden Kønnet
 og Pædagogiske melleme Amaal
 Køn og Professionsmaal.

at Kønnet meden Kønnet, da
 ikke nødvendigvis at være
 kedelig.

Og den til Grammatik
 Lektøren og den
 lille Kønnet. Dette
 med Lektøren meden Kønnet
 at uden for selve Kønnet og
 jo ikke at Kønnet Kønnet af
 en til Kønnet er en Skolekønnet
 Kønnet med. Den jo inden
 omridet med Følelse Vilje
 og Tidsme Tidsme og hvad
 med den. Jo, den med, at
 den som Kønnet, i hvert
 Kønnet, ikke ofte at vilde
 ved denne Kønnet,
 selv om den ikke vilde
 at det er. Kønnet. Kønnet
 Kønnet selv vilde den Kønnet
 med Kønnet Kønnet at
 Officererne der med den
 sig med af Kønnet
 Kønnet med vilde. I det
 Kønnet vilde med
 Grammatik, vilde den i
 Kønnet Kønnet. Kønnet
 med Kønnet, at der
 Kønnet Kønnet Kønnet
 Kønnet i Kønnet Kønnet.
 Den Kønnet i den ved
 ikke vilde med, at den
 Kønnet Kønnet Kønnet
 Kønnet Kønnet.

Kaptajnens Bemærkninger
om Undervisningen i Strategi
paa Officersskolen er jeg
staaende enig i. Noget
af de Opgaver, som jeg har
set ved Søkrigsskolen paa
Kadetskolen maatte kunne
sættes en jellikeo paa Bloor
i Hovedet. De blev læst og
kritiseret med megen Dyg-
lighed. Men jeg tvivler dog
paa at vi her er inde paa
den rette Vej. Jeg vil nei
ikke bruge Memorene Strategi
og Taktik. Der har været
sagt saa meget om denne
også Betegnelse at jeg er
blevet ganske desorienteret
og usikker. Jeg vil næppe
det ~~strategiske~~ Flaadeføring
i Krigstid og den tror jeg
ikke man kan docere
teoretisk. Maa man
for enkelte Omrunders Ved-
kommende men ikke i
den store og hele. Det var
Esmadsen der brugte sig
at være samarbejdet is
at hele den Flaadens og
Esmadsens Vilje og
Ikon kunne ikke uden
meddele direkte da i
hans Bøger. Alle Officerer
for Hæren og Flaadens
og nedstige har brugt sig
kunne den gamle om
den Fløjskibe hans Tænk-
gang, hans Metoder, hans
Selvejle. Det er ikke nok
saa nødvendigt at de ved

hvaad jellioe eller Smeer
 vilde have gjort i en lignende
 Situation. Og dette ~~hvor de kunne~~
 lare gennem ~~Erkandelse~~.

Deris Kummer at den Skole
 der kan undervises i en Lere-
 bog og doers, den bygges paa
 Erfaringerne paa den ene
 afsluttede Ting. Men den,
 der kan undervise en Situation
 paa en uventet, uoplyst
 Maade er ofte paa Grund
 paa en Ser. Hver af de
 erne paa paa ind i de Lere,
 bliver de ~~ne~~ ^{de} Skyklopper.

Saa vil vi se Og ~~to~~
 Oplyser man dem for
 meget til Admiration
 vil man se ~~gaa~~ ind i
 at en fremtidig Mellem
 rige til en fremtidig
 Frederik ~~IV~~ "Deris Kungelise
 Høiherre Middelste gule Eskader,
 alle paa til Solortnaat!"

Kommission

Man vil maaske af mit
 Mellem have paa den Indtægt,
 at jeg er uelig med
 Fredningsholderen. Tvertimod.
 Paa de mest lige Punkt
 paa ganske seelig med
 ham.

~~At~~ jeg har ~~ikke~~ at
 meget kunde naas paa
 Stats Kader Maler Revide
 paa et Aars Undervisning
 til uden Rydning, Forbyde
 af de Kraa, der stilles.
 Men Revide de fremviede
 de daglige Undervisning, Lide

og Proje. Detallet af Tømmen
 til selvstændigt Arbejde. Det de
 heri vilde i sin Fald blive ganske
 anderledes assimileret med den
 heri underindvirkning, viker
 som Proprietar til Overvejel-
 sene og over Mestretningsskiltet.

Men der vilde Rødt Ruse
 hvad de skal gennemsig, men
 formentlig, gennemsig inden
 for den midlende Ræmme, og
 der kan selvstændigt, Men blive
 Småforbedringer. Men de heri

Fintad de inden for
 Skalens egne i Vejre. Fintad
 de militær politiske forhold
 afklaret men jeg ikke rigtig
 kan trykke af en stund
 Skolekommunikation.

Men lad os ikke prøvde
 af den grund. ~~Jeg tror ikke~~
 jeg synes ikke at de unge
 Officere militært og hører
 værre eller bedre med danske
 Søofficere altid har været.
 Heldig med at den gang
 jeg var Pige, da var der
 Pige til" er ikke andet
 end gammel mand-
 mal. Frandinger kan
 nok skabe sin Tænkning
 værende til Tiden her.
 Men jeg tror ikke at
 man vil sande om yder
 Frandinger kan skabe
 at en enkelt M. Juel
 Tudekred eller Rensin
 Jerner her. Det det
 til agende og rindt Kommer
 om her, og det mere

stær vider H. G. i P. Rensin

From ocean to the Cape - traps

Wardley :

Fredrick m

Shoer

Som knyttet til Officersskolen finder jeg det rimeligt at give Bidrag til Diskussionen om det foreliggende Emne.

Kritiken af Officersskolen er ikke saa kraftig udtalt som Kritiken af Kadetskolen, men giver dog Anledning til Replik.

Det forekommer mig, at man ved Diskussion om Skolesager maa holde sig for Øje, at vort Skolevæsen i sin nuværende Form er udformet paa Grundlag af Betænkning af 1923 afgivet af Skolekommissionen af 1922, altsaa af temmelig ny Dato og næppe forældet.

Angaaende Undervisningsformen, hvortil mine Bemærkninger godt kan tage sigte paa begge Skoler har Foredragsholderen slaaet stærkt til Lyd for en Universitetsmæssig Undervisningsmetode.

Hertil maa bemærkes, at Universitetsundervisningen tager sigte paa Undervisning af et stort Antal Elever, hvem det vilde være yderst kostbart at bibringe skolemæssig Undervisning. Følgelig overlades det Studenterne selv - gennem Manuktion - at skaffe sig fornøden skolemæssig Uddannelse; thi paa Manuktionsholdene foregaar Undervisningen paa god gammeldags Maner med bestemt Mødetid, Lektiegivning og Eksamination, og jeg drister mig til at udtale, at hvis Universitetets Økonomi tillod skolemæssig Uddannelse, kunde Studietiden forkortes og Forældrenes Udgifter nedskæres; kun faa Studenter kan undvære Manuktøren, men mange kan undvære Forelæserne.

Endvidere tager Universitetsundervisningen sigte paa et specielt Fagstudium, hvorimod Uddannelsen i Marinen kræver Indsigt i forskellige saavel tekniske som almindelige Fag, der efter min Formening gives bedst gennem en kursusmæssig Undervisning.

Hvorledes foregaar nu Undervisningen paa de forskellige Privatkursus, hvor det af Hensyn til de studerendes økonomiske Kaar er nødvendigt at gøre Undervisningstiden saa kortfattet, men dog saa effektiv som mulig? Selvfølgelig paa skolemæssig Maner, med fastlagt Timeskema, Lektiegivning og Eksamination.

At indføre Universitetsundervisning paa vore Skoler vil være at sætte for stort et Apparat i Scene i Betragtning af det ringe Elevantal; thi - maa man spørge - hvem skal sørge for Manuduktør og betale ham, hvis Eleverne maatte ønske Særundervisning. Er det ikke bedre som nu at slaa Professor og ^{Manuduktør} Lærer sammen og benytte en foredragsmæssig Undervisning støttet af Opgaver og lejlighedsvis Eksamination.

Skal Eleverne ogsaa - ligesom paa Universitetet - selv bestemme, hvorlænge Studietiden skal være, og Tidspunktet for Indstilling til Eksamen - thi tilsigter man fri Undervisning, bør den gennemføres i sin Helhed.

Jeg synes, det maa betragtes som indlysende, at en militær Skole ikke kan arbejde under saa frie Former.

Undervisningstiden maa - navnlig under Hensyn til den praktiske Uddannelse i Skoledelinger - være fastlagt.

Jeg tror, at den Form, hvorunder Undervisningen nu foregaar er ret uangribelig.

Undervisningen kan gives i Foredragform, passende Eksamination og skriftlige Arbejder kan anvendes, og Læreren er ret frit stillet med Hensyn til Gennemgang af Pensum og kan opfylde eventuelle Ønsker fra Elevernes om Gennemgang af et eller andet Faget vedrørende Emne. Idet Læreren efter Omstændighederne kan optræde som Foredragsholder og som Manuduktør, er der Basis for et frugtbart Samarbejde mellem Lærer og Elev.

Foredragsholderen beklager sig over, at man paa adskillige Omraader maa begynde fra Bunden af. Jeg maa betragte denne Udtalelse som stærkt overdreven og mener ikke, at man ud fra et enkelt eller enkelte Fag kan træffe saa fuldstændig en Afgørelse.

Hvilket Undervisningssystem Kadetskolen end maatte anvende, vil det ikke udelukke at der i den lange Periode mellem Kadetskolen og Officersskolen kan gaa nogle teoretiske Udviklinger i Glemmebogen, men jeg har det Indtryk, at Eleverne gennemgaaende snart er paa Højde med Afgangseksamens Standpunkt.

Foredragsholderen gaar derefter over til en kritisk Behandling af Fagene og deres Antal.

Er det nu saa slemt, som det gives Udseende af. der er ganske vist 18 Fag, men i 6 ret store Fag fordres ikke Prøve og Undervisningen heri former sig da som Forelæsning (for at holde sig til Universitets sproget) hvorunder Eleverne tilbringer behagelige og interessante Timer, forsaavidt de er lydhøre overfor det aandfulde Foredrag.

Tilbage bliver det 1ste Aar 9 og det 2de Aar 8 Eksamensfag, af hvilke 5 Fag er Gengangere fra Aar til Aar. Men for at bedømme Vanskeligheden ved at tilegne sig saa mange Fag, maa man gruppere dem i en teknisk-matematisk Gruppe og en taktisk-strategisk Gruppe og vil saa opdage, at der i Grunden kun er to Hovedfag. Er det for vanskeligt at gennemgaa ?

Med Hensyn til Fordeling af ~~Tid~~ Timerne, behøver jeg ikke at paapege Vanskeligheden ved at træffe en Ordning, der tilfredsstiller samtlige Lærere. Det maa blive Administrationens Sag at træffe Valget under Hensyn til de Fordringer, der stilles Personellet.

Jeg tror, at den Anskuelse ofte men fejlagtigt gør sig gældende, at det er Lærerne, der skal bestemme, hvilket Standpunkt, der skal naas. Ogsaa

paa dette Punkt er det Administrationen, der maa fastsætte Fagets Omfang, ligeledes under Hensyn til de Krav, som Tjenesten senere vil stille til Eleverne.

Foredragsholderen er særlig kritisk overfor Faget Strategi og er nærmest af den Anskuelse, at Studiet heraf bør henlægges til et senere Stadium.

Det ^{er} forekommer mig, at Officersskolens Lærere i dette Fag i høj Grad har bidraget til at løfte Sløret for den Mystik som tidligere hvilede over Faget; de har gjort Faget let tilgængeligt og bidraget til, at man paa Grundlag af Officersskolens Undervisning kan fortsætte Studierne og med Udbytte og Forstaaelse tilegne sig krigsvidenskabelige Værker.

Man kan vel ^{af Læse} klarlægge Begrebet Koncentration for Eleverne og belyse Emnet gennem enkelte Eksempler, uden at det er nødvendigt at gennemgaa alle i Krigshistorien forefaldne Tilfælde.

Det forekommer mig, at Foredragsholderen ikke har Ret i sin Anskuelse om, hvorvidt man kan lære Eleverne Strategi, der har virkelig Værdi ^{og}

Det forekommer mig, ^{ogsaa} at Kendsgerningerne taler for at Strategi særdeles vel kan tilegnes paa Skolen, dels naar man betragter Elevernes skriftlige Arbejder, og dels naar man betragter Forfattere til strategiske Afhandlinger, - ^{hvilke} ~~og disse~~ findes blandt alle Grader - og der findes sikkert ogsaa et Guldkorn i Løjtnanternes Artikler.

Det skal villigt indrømmes, at Strategi er et meget stort Fag, derfor maa den logiske Følge heraf ogsaa være, at man - ligesom ved andre store Fag - maa begynde i Tide paa Studiet og ikke vente, til man falder for Aldersgrænsen.

Verdenshistorie i strategisk Belysning vil jeg betegne som Søofficererens Kulturhistorie.

Foredragsholderen kritiserer endvidere Søkrigsspillene og udtaler, at Eleven uddanner sig til

Admiral o.s.v.

Jeg tror, der ses for højtideligt paa disse Spil, der jo maa betragtes som Laboratorieøvelser til Demonstration af strategiske Opstillinger og til Støtte for Lærerens Foredrag. Der er en himmelvid Forskel paa at demonstrere en Bevægelse i et Søkort og at føre en Flaade, og jeg tror ikke, at en nok saa indbildsk Elev mener, at han har den Erfaring og Myndighed, som kun aarelang Tjeneste giver, og som kræves for at føre en Flaade, fordi han har anskueliggjort sin Opfattelse ved at trække et Par Streger i et Søkort og flyttet nogle Brikker.

Kunde man ad laboratorisk Vej ogsaa bibringe Eleverne Kendskab til og Rutine i sømandsmæssig Føring af Skibe og Baade, vilde det være fortrinligt i disse udkommandofattige Tider, men det lader sig jo desværre ikke gøre.

Og er det nu saa forkasteligt, at man fra Begyndelsen sætter sig et ophøjet Maal, at en Jurist stræber mod Højesteret, at en Læge stiler mod Professorstillingen o.s.v. Naar en Marchalstav kan bæres i et Tornyster, kan et Admiralsflag ogsaa bæres i en Skolemappe.

Der tales en Del om videnskabelig Uddannelse, men jeg tror, man er tilbøjelig til i mangfoldige Tilfælde at hefte Prædikatet "videnskabelig" paa et Emne, der i Grunden er ret elementært, blot tilsat lidt Krydderi, der giver det Smag af Videnskab.

Det er selvfølgelig indlysende, at Teknikens Fremskridt kan medføre det ønskelige i at forøge Timeantallet, muligvis en Forlængelse af hele Skolen, eller Oprettelse af udvidet Kursus som permanent Foranstaltning, men den Undervisning der for Tiden først og fremmest tiltrænges er den, der erholdes gennem Udøvelse af vort Kald - at være Søofficerer, m.a.O. talrige Udkommandoer, saavel

Sommer som Vinter, og Øvelser i Skoledelinger og
i Eskadren

Page 2.
78
-10
-23

Min Herr!

Jeg har med megen Gulems
læst Kpt. Nøyaards Foredrag —
jeg var dernæst forhindret i at
være til Gleds vidste Gang —
og jeg finder, at Kaptajnen
paa flere Punkter har Ret
i de Betragtninger, han frem-
sætter — mærk særlig hvor
Kaptajnen understreger ~~den~~
~~den~~ ^{den} overordentlig store Betyd-
ning for Uddannelsen her
~~for~~ — ikke alene for den en-
keltte Gæstfælle — men ogsaa
for Landets som Helhed og
for vor Bedømmelse og Anseelse
paa anden Side.

Imidlertid støtter
min Egenhed med Foredragshol-
deren sig ikke til alle Eukel-
heder — og der er særlig
et Punkt, hvor jeg ikke
synes Kaptajnen Ord løs-
ser i modsætte — det er
der hvor Taleren er om Under-
visningen i Skoleskolen (nærmere
præciseret i Skoleloven) paa Of-
ficersskolen.

Foredragsholderen er her
se beskuden at sige: Min Of-
fette er maarkt forberet fra
Bunden af — — — " og hvis
man her slynger Ordet "meget
ske" er jeg ganske enig med
Kaptajnen.

Ved at læse det Foredrag kommer jeg
nemlig til at ~~høre~~ ^{der} efter Kap-
tajnens Mening overbeværet ikke
lunde undervises i Skoleloven paa

(men jeg var se et fremsett
den alligevel)

Heller, 17. 9. 1871.

1871

mumli

Officerskolen. ^{mener} Vette
 Keflojnen ~~sige~~ ^{mener} ~~mumli~~, at
 man $\neq$ i den Alder og med
 den Viden og Uddannelse, Offi-
 cerskolens Elever har baa-
 rede den Skole, som har uir-
 kelig Vardi.

Lidt senere hvad der er Tale
 om Eleveudvalg i Skole, hvor
 man: Foredrag er sikkert godt
 som Middel til at vænne Eleverne
 til selvstændigt Arbejde, men jeg
 tror, de bør fieres se langt
 som muligt fra Skole og
 heller lægges i et kvikket som
 helst andet Vej.

Atter senere hvad Tale er
 om $\neq$ skole, ski. Søkrispitol:

Efter mit Skole skulde Of-
 ficere i den Alder beskæftige sig
 se lidt som muligt med at
 for Flaadestyrker de man sig
 store eller smaa eller bare
 Grundskoleingen derfor, men
 Megetimod anuende et dets Tid per
 som uden for Skolen til at erhverve
 sig en virkelig positiv Viden per
 de Omraader, hvad de ender en
 lang Aarrække skal ikke ^{mener} som
 Specialofficerer i store Skibe eller
 kjørt som Chefer for Undermands-
 og Topdoharde -

Barek for, at jeg for det
 første ^{mener} ~~det er~~ ~~umuligt~~
 at Officerskolens Elever er i Be-
 ridelse af en saadan Modenhed
 at det er muligt med Udlytte
 at underviser dem i Skole
 og for det andet finder den

Underminingsform, hvad man
 lader Eleverne selvstændigt udføre
 Fordig særlig uimodelig i The-
 ty og endelig for det tredje
 kan findes det naturligt, at
 Søofficeren beskæftiger sig med
 at for de Tanker der ligger
 til Grund for Føring af Fle-
 destybet — skibe eller mindre

— ved horeet herfra kan
 jeg ikke se nogen Grund der
~~uanset Ansigtsudtryk~~
~~Færdigholderens Betragtning~~
 følge Færdigholderens Natur-
 række, der jo er til Ikke Under-
 mening i Skole

Kapitulum ~~er~~ sig uimodelig:

"det er mig ikke muligt at
 forstå hvadledes Skole i den Tid
 kan dyrkes retidligt uden efter
 Erhverv af en meget Viden per
 praktisk talt alle Områder
 reserter uden for som inden for
 Marinen. Det forholder mig
 at Skole i den Tid som i
 som i det store og hele følger
 med, naar man har læst det, der
 er at læse per alle andre Omre-
 der: det vil med andre Ord sig
 noget som en Mand der i sin
 30-40 Aar har gjort et almindeligt
 og dybt Arbejde inden for Marinen
 skal vel blot være i Besiddelse af."

Herefter er alle Skole i
 et saa uimodelig stat og uimod-
 ligt, som kun kan lægges per en
 meget Viden — men i en
 Tilfælde urette det naturligt da

↓ Kundskab i Skole og
er ganske udmærket

man ser tydelig som muligt og
lygheds per dette ~~for~~ Studium,
da alle vist er enige om at ~~det~~
for ^{er} ~~er~~ højere Kommanderendes Sag-
ficer. ~~er~~

for skal muligt indvise
at Skole er et stort Sag
og at det kræver et betydeligt
Arbejde at sætte sig ind i det
og at man med Officerskolen
144 timer i de to år til-
sammen ingen lunde kan be-
kræfte sig som uddannet Skole-
lærer — hvortil man man
skolelærer beskæftige sig med Sagt
og bygge videre per hvad
man har lært i Skolen
— men er det ikke nok
op det uendelige forhold
med ethvert Sag?

Men ikke Antillæreren
Fakultetens, Redaktionschefer
og kunns, Tjenerstjerner man
eller kan nævne — men
de ikke alle opse efter Sko-
lens arbejds videre per
deres Sag? Og dette gælder
for enhver Sagficer — hvad
enten kan er Specialist eller
ikke.

Skolelærere og lærere Skolelærere men efter
mit mening per Officers-
skolen behøver ganske sig
destillat, med ~~de~~ andre
militære Sag ^{og} Antillæreren, Formidling,
Elektroteknik m.m.

at man i planer
har tildelt Skole og Fakultet

- hvad der efter min mening
er rigtig -

~~af~~ ~~Herløj~~ særlig mange
Timmer skyldes ja ganske
naturligt, at der ~~ikke~~ ^{er} ~~per~~
Keddebalen ^{er} ~~under~~ ~~ind~~
i disse Tager - see Elenerne
her med begrundelse
og ikke som i de tidligere
Tager ~~har~~ ~~de~~ ~~grund~~ ~~at~~
~~bygge~~ ~~under~~ ~~per~~ ~~alle~~ ~~de~~
kan en del, naar
de bygges ~~per~~ Officers-
skolen.

Page 6

i det daglige

Jeg ser meget vel, at det
Arbejde, der ~~er~~ i det
mindelighed ~~er~~ ~~af~~ ~~de~~
gule Officers ~~ikke~~ ~~ud~~
kræver særlig Kundskaber
i Sketser - og man skal
per ingen Mads ~~under~~ ~~min~~
dere ~~Selektion~~ ~~er~~ ~~af~~ ~~de~~
Kundskaber, der er ~~nat~~ ~~ur~~
dij ~~helt~~ - ~~hvert~~ ~~med~~ ~~de~~
mere ~~af~~ ~~per~~ ~~her~~ ~~af~~. Men
Glebsfagene ~~er~~ ~~per~~ - ~~af~~ ~~per~~
leest i en ~~for~~ ~~hold~~ ~~sin~~ ~~tid~~ ~~lig~~
Alder - En ~~vis~~ ~~Ballast~~ ~~og~~
samlige ~~Samme~~ ~~som~~ ~~en~~
Officers ~~ikke~~ ~~hvi~~ ~~naar~~ ~~for~~ ~~uden~~.

6 af særlig læses i den nye Alder

Erfter min mening

Kun vi i vor Marine
ligerom de fleste andre Gleder
- f. Ex. i England ^{delvis} ~~og~~ ~~i~~ ~~Ind~~
rige - ~~hvide~~ ~~ad~~ ~~lige~~ ~~strikte~~
Kun vi i en senere Alder
ville det kunne være rig-
tigt at henlægge en del af ~~de~~
de Glebsfagene ~~hertil~~ - de
tidligere Tager kræver ja mere

og mere efterhaanden som Uddannelsen udvikler sig skider frem.

Men endda kan Kurserne her vi dermed ikke, og jeg kan ikke se, om man kan - om jeg ser mere rigt - kan slippe Gæffereen løs for den sidste obligatoriske Skole ganske uden Kendskab til Gæffereen og ser overblikket der selv i sammen med Gæffereens studium at sætte sig ind i dette Fag.

I overblik

Slut

I per Officerrskolen

I skid blot til Skid nævne kvaliteter Fagholdet mellem Skibsfag og andre Fag er i udv. Næstkomende Sverige.

Her indgår Skibsfag 19% af den samlede Uddannelsesstudietid, mens det hos os kun indgår 10%.

Til Skibsfagene

Til de samlede Skibsfag (Skibsfag, Taktik, Kystbeskyttelse og Landkøbing-kunsten) anføres i Sverige ikke mindre end 54% af den samlede Uddannelsesstudietid, hos os er det tilsvarende tal 36% og i Sverige er der endvidere Marineofficerens kendskab til Kendskolen.

Yderligere findes i Sverige særligt Fagbilledes kursus bl.a. et Skibskursus med den uddannede de undervisnings Skibsfag og Skibsfag.

Page 5

I ikke obligatoriske

I Uddannelsen inden for Skibsfag. Næstkomende Fagene lig, der ser sig selv som Specialisering eller ikke Specialisering, men

1931
Foredrag holdt den 24 Marts over Kadetuddannelse

Kaptein Nørgaard anker over

Forhold ombord

- 1) Klasse A's for lille Myndighed, med en uheldig Kvarterinddeling ombord.
- 2) For mener det unødvendigt, at Kadetterne har saa megen Smandskab ombord (Sejlads med Sejlbaade).

Forhold i Land:

- 3) Vanskelige Forhold for:
Lektielesning, hvorved de ikke kan faa Tid til at forbedre sig tilstrækkeligt
- 4) Systemet med Overhøring kontra Systemet Forelæsning.
Lektierperioden udvikler ikke Modenhed og Ansvarsfølelse.
- 5) Der er for mange Fag (16), og disse er blandet mellem hverandre. Nogle kunde maaske indskrænkes, andre udvides, eller fordeles paa en anden Maade, saaledes at Sprog blev anvendt mere i Begyndelsen af Skoletiden og militære Fag i de sidste Aar.
- 6) Mindre Tid burde anvendes til Undervisning af Materiellet og mere til Videnskaben om Materiellets Anvendelse.

Officersskolen:

- 7) Principperne for Undervisningen paa Kadetskolen gaar igen paa Officersskolen.
- 8) Det bliver for meget Repetition af det tidligere lærte.
- 9) Mener, at der lægges for megen Vægt og ofres for megen Tid paa Taktik og Strategi. Disse Foredrag skulde indskrænkes til en almindelig Oversigt til senere Selvstudium.
- 10) Formener, at det er for tidligt at undervise unge Lejtnanter i Flaadeførelse
- 11) Der er alt for mange Fag.

Kommandør Hartung's Indlæg til Discussionen: 31 Marts d. A.

- 1) Indrømmer og beklager, at Kvarterchefernes Myndighed er indskrænket, hvilket dog er sket efter den Overgang i 1920-21, hvor Kommunionen var mere civilt end militært præget.
- 2) At skulle indskrænke Smandskab var yderst beklageligt.
Smandskab er dog Hovedgrundlaget for Uddannelsen til Livet paa Søn, ligesom det vilde være uheldigt at

indskrænke Føning og Fartøjsøvelser.

- 3) Indrømmer, at en Undervisning, der for en stor Del var i Foredragsform og gav mere videnskabelig Udvikling og Overblik ved Brugen af Materiellet, vilde være at foretrække.
- 4) Lektielesning foretages under meget vanskelige Forhold, dog det er indlysende, at der maa gøre noget for at lempe Kadetternes Pensum - det er vanskeligt at indskrænke eller helt stryge enkelte Fag paa Bekostning af andre Fag.
- 5) Indskrænkning er nødvendig.

Kommandør Godfred Hansen, Indlæg til Discussionen: 31/1

- 1) Indrømmer Foredragsholderen, at hele Undervisningen ~~trængte~~³ til en Forandring. Han var Foredragsholderen taknemmelig, fordi han havde startet denne Discussion, men syntes dog at Foredragsholderen fik Søofficererne for ensidigt teknisk uddannet, og led i for høj Grad det uddannelsesmæssige og organisatoriske ude af Betragtning.

Det, hvorefter det drejer sig, var at faa uddannet en Officer, der gennem sin hele Optræden og sine Kundskaber kunde skabe Tillid om sig hos Befolkningen og hos de Vernepligtige, han maatte komme i Berøring med.

Den højt videnskabeligt uddannede Officer kan Marinen ikke undvære, men det behøver kun at være en mindre Procentdel, men ved Siden af den høje tekniske Uddannelse taler Foredragsholderen om den Uddannelsesmæssige Højde, hvilket vel nærmest maa defineres som dannelsesmæssig Højde, men for at naa denne, kan man ikke paa Kadetskolen ~~droppe~~ alt, hvad der hedder Kulturfag, da Standpunktet for den matematisk naturvidenskabelige Studentereksamen ikke opfylder disse Krav.

Dansen spillede en stor Rolle til at lære den vordende Officer at føre sig, og selv Sangen har man med Beklagelse set blive taget af Programmet. Ogsaa den spillede sin Rolle.

Sprogene bør ikke nedskæres, da man ikke kan siges at de er forsvarligt uddannede i Forvejen.

Kommandøren maa fastholde, at Indkvarteringen paa Skolen er en meget vigtig Faktor for hele Uddannelsen, og at det ikke vilde betyde saa meget for den maalbevidst arbejdende Kadet, om han skulde sidde sammen med andre og læse.

Er enig med Foredragsholderen i, at Taktik og Strategi er blevet overdrevet paa Officersskolen.

Kommandøren ønsker et Aars Undervisning til paa Kadetskolen uden Udvidelse af Pensum, saa vilde det lette, og der vilde blive Tid til Forberedelse.

Kommandør Tran replicerer nærmest overfor Bemærkningen om Officersskolen.

Undervisningen kan ikke omlægges til Universitetsundervisning med Foredrag og fri Studæsen. Man skal igennem et bestemt Pensum og maa derfor ikke forlade den almindelige Skoleundervisning - en militær Skole kan ikke altid arbejde med frie Former.

At der er saa mange Fag (18) betyder nu ikke slet saa meget, da der er 6 Fag, som foregaar i Foredragsform uden Forberedelse. Fagene er endvidere kædet ind i hverandre og kan deles i 2 Hovedgrupper:

teknisk-matematiske
taktisk-strategiske.

At det kniber med Forberedelsen er som oftest paa Grund af at det er glemt, men det kommer dog hurtigt.

Kritikken overfor Strategi er uberettiget, da det synes naturligt, at man begynder i Tide paa dette Fag for senere at gaa videre selv.